

Đạo Cao Đài và Nền Văn Minh Thế Giới
Ban Thế Đạo Hải Ngoại: Nhập Cuộc
(Quốc Sĩ Tiên Sĩ Nguyễn Thanh Bình)

I. Tôn Giáo Nền Văn Minh Nhân Loại - Quốc Đạo Cao Đài

Tôn giáo là gì nếu không phải là nền tảng thống nhất nhân loại, và nếu không phải chính là nền văn minh nhân loại thì tôn giáo không còn là gì nữa. Nền văn minh nhân loại là gì nếu không phải chính là sự sống còn giữa người và người, chan hòa tình đồng loại thương yêu không phân màu da sắc tóc, không phân tôn giáo giai cấp, không phân biệt địa thế.

Hai chữ văn minh thiên hạ đã nói, chúng ta cũng nên tìm hiểu nghĩa lý của nó, và tìm cho biết cái nguồn cội đã sản xuất nó. Văn, chúng ta ngó thấy thiên hạ cũng gọi là văn chương hay là văn hóa. Nhờ văn hóa mà đã ghi rõ những gì từ trước đã lưu chiếu lại, những biến cố trong lịch sử của toàn nhơn loại, trong lịch sử của một quốc dân, xã hội và văn hóa, ấy là những văn từ đã lưu chiếu lại tạo một sự hiểu biết, để phổ hóa trong một sắc dân, trong một xã hội hay là toàn thể nhơn loại.

Văn chương lưu chiếu lịch sử làm một bài học để tìm tòi hiểu biết thể tình nhơn loại, thì văn học phải phổ hóa tinh thần và vật hình của con người đời. Nếu muốn phổ hoá cho đặng cái vật hình của con người, thì chúng ta ngó thấy văn chương trên lịch sử, nó phải có một năng lực nuôi cả tinh thần và hình thể của người mà chớ.

Vào hai thời thượng cổ và trung cổ, bao nhiêu vốn liếng tinh thần của cõi trời Đông đều tập trung trên đất Việt, ý thức hệ “*Tam giáo đồng hành*” (tức là đạo Phật, đạo Lão, đạo Khổng song song phổ biến) trải qua hàng chục thế kỷ liền.

Sang thời cận kim và thời hiện đại, thì thêm một lần nữa, bao nhiêu vốn liếng tinh thần của khắp cả hoàn vũ đã trung tụ lại ở trên nước Việt biến thành ý thức hệ. “*Cao Đài, bước đầu tiên của nền văn hóa tổng hợp, gây mầm sống cho nền văn minh đại đồng của thế giới tương lai*” (Tạp chí Vạn Hạnh số 3 năm 1965 của Phật Giáo VN có đăng lại).

Đức Hộ Pháp trong bài thuyết Đạo “Tôn Giáo Đối Với Nền Văn Minh Của Thời Đại” tại Đền Thánh Tây Ninh đêm 29 tháng 9, năm Nhâm Thìn (1952) dạy:

“Bản Đạo thuyết đêm nay cho đám thanh niên nam, nữ con cái của Đức Chí Tôn nên để ý và hiểu biết cho lắm. Chúng ta ngó thấy trước mắt kiểu vở của các nền văn minh đã có, là do nơi các Tôn giáo đã tạo. Đương nhiên bây giờ có hai nền văn minh trọng yếu hơn hết của tinh thần nhơn loại là: Văn minh của Phật Giáo và văn minh của Thiên Chúa Giáo. Hai nền văn minh tinh thần của hai Đạo giáo đó rất cao thượng. Bản Đạo chỉ nói rằng:

Tốt đẹp không thể gì tả hình trạng ra cho đặng. Tại sao nó tốt đẹp ấy? Là nó có năng lực bảo sanh hình chất của Nhơn loại, nó có thể bảo vệ cho đời sống tinh thần thiêng liêng của họ mà chớ.

Con cái của Đức Chí Tôn biết rằng: “Các Tôn giáo xuất hiện rất có ích cho Nhơn loại tại mặt thế gian này, về hình thể, tinh thần và nó phải làm thế nào bảo tồn sống còn của Nhơn loại, mà trong sự sống ấy khó mà bảo tồn đặng sống còn tinh thần họ. Hỏi có phương pháp nào giải quyết cái khổ của họ đặng chặng? Bàn Đạo đã giải nghĩa nào là thắng khổ, nào là từng khổ, nào là giải khổ, đủ thứ hết thảy, trọng yếu hơn hết là phải tìm phương nào cho các nền văn minh ấy, phải chia sống với nhau, phải đừng có tranh sống với nhau, bởi chia sống thì tồn tại, bảo vệ được sống còn của Nhơn loại, mà tranh sống tức nhiên phải tiêu diệt”.

Tinh thần tín ngưỡng về một tôn giáo trên thế giới Cao Đài mang nhiều dân tộc tính và đạo pháp cũng như về nền văn minh nhân loại. Sự chấp nhận “tam giáo đồng nguyên” là đã có một trình độ tâm linh “văn minh” lắm rồi. Không thấy các nước Âu Mỹ người ta kỳ thị tín ngưỡng, kỳ thị chủng tộc mà vay trả nhau bằng xương máu đó sao? Biết được vậy rồi “Đạo tịnh hành nhi bất tương bội”, sao lại chẳng văn minh?

Đức Chí Tôn giáng cho bài thi và bảo chép lại bằng Hán văn để gởi cho vua Bảo Đại lúc Đạo bị khảo đạo đó, trong đó có 2 câu như sau:

Quốc Đạo kim triều thành Đại Đạo,
Nam phong thử nhựt biến Nhơn Phong

Nghĩa là nền Quốc Đạo Cao Đài ngày nay biến thành nền Đại Đạo cho cả hoàn cầu. Nền phong hóa của nước Việt Nam ngày ấy sẽ biến thành nền phong hóa của Nhơn loại. Nam phong là nền phong hóa của dân tộc Việt Nam. Nhờ thi hành chủ trương Nho tông chuyển thế của Đạo Cao Đài, nền phong hóa của Việt Nam sẽ trở nên vô cùng tốt đẹp, được dùng làm gương mẫu cho các nước trên toàn thế giới noi theo.

Đức Hộ Pháp thuyết đạo tại Đền Thánh đêm 30-9-Đinh Hợi 1937: " Hai chữ Quốc Đạo, lần đầu Chí Tôn viết ra làm cho Bàn đạo mờ mịt. Cũng vì hai chữ Quốc Đạo mà Phạm Công Tắc chết năm 35 tuổi, thí thân đeo đuổi làm cho ra thiệt tướng. Ôi ! Hai chữ Quốc Đạo là một vật mà Bàn đạo tiềm tàng rồi mới hiểu. Khởi điểm biết thương nòi giống, biết thương tổ quốc, đeo đuổi mất còn với cái điều khát khao từ buổi thanh xuân đó vậy. Tự biết khôn dĩ chí gặp Đạo năm 35 tuổi, Bàn đạo thấy sao mà phải khao khát thêm lạt, tại làm sao Chí Tôn biết thiếu thốn nơi tinh thần điều ấy mà cho Bàn đạo”.

“Văn Minh” gốc từ lòng người bày phô ra ngoài. Dân tộc Việt Nam về vốn liếng văn minh như thế không thiếu. Bị các nước giàu mạnh chèn ép, nên ngoài sức chống cự, chiến tranh triền miên, đánh đuổi ngoại xâm để giữ còn nòi giống, dân tộc Việt không còn đủ phương lo việc kiến trúc và những gì cho các nhà bác học khảo cổ thấy nhiều hình tích văn minh tại hải ngoại.

Nói đến văn minh Việt Nam mà không nói không nói đến cái vốn lịch sử anh hùng bất khuất chống ngoại xâm và không nói đến cái vốn đức tin Cao Đài trong “*một ý thức hệ toàn diện*”, thì làm gì thấy được cái “văn minh thật sự” của Việt Nam.

Đạo Cao Đài giáo xuất hiện tại Việt Nam cho thấy một dân tộc nghèo yếu, bị ngoại bang cướp nước qua bao thế hệ, nhưng quyết bảo tồn sự nghiệp tinh thần của tổ tiên lưu truyền. Hơn nữa, từ tam giáo đồng nguyên đến vạn giáo nhất lý quả đã đủ nói lên cái gì văn minh của dân tộc Việt.

Đức Chí Tôn nói rằng : “Quốc Đạo này, Ngài qui tụ tinh thần đạo đức trí thức toàn nhơn loại cho đặc biệt, cao có, thấp có, có hàng ngũ có phẩm giá; còn về phần xác thịt của loài người, mạng sống trước mặt Ngài không ai hơn ai, cả thầy sống đồng sống, chết đồng chết, đặng đem Quốc Đạo làm môi giới cả đại đồng đặng tạo tương lai loài người cho có địa vị oai quyền cao thượng.”

Nếu hiểu đặng thì Thánh Thể cũng vậy, Hội Thánh chư Chức sắc Thiên phong nam nữ hay toàn thể tín đồ cũng vậy, lãnh Thiên mạng đảm nhiệm trách vụ thiêng liêng Chí Tôn phú thác lập giáo, tức nhiên phải có phẩm giá, trật tự đẳng cấp. Nếu hiểu thêm ý của Ngài, khi cõi áo này ra khỏi đại điện rồi hết thầy đồng là anh em, không ai hơn ai, không ai thua ai, không khinh không trọng, đầy đủ tình yêu ái trong lòng Mẹ (Đức Diêu Trì Kim Mẫu) đem ra mà thôi. Nam nữ cũng thế. Ngày giờ nào nhơn loại cả thế gian ở mặt địa cầu này hiểu được lý lẽ chí hướng cao thượng ấy là ngày Đạo Cao Đài sẽ ra thiệt tướng.”

Nước Việt Nam trong buổi Hạ Nguơn, được hồng ân của Đức Chí Tôn ban cho một nền Quốc Đạo Cao Đài. Người Việt Nam không nên ích kỷ, bo bo giữ lấy mỗi Đạo cao thượng của mình, mà phải truyền bá ra khắp năm châu để toàn cả nhơn loại đều được hưởng ân điển của Đấng Chí Tôn, Đại Từ Phụ của toàn nhơn loại, làm cho nền Quốc Đạo Việt Nam trở thành nền Đại Đạo của toàn nhơn loại (một tôn giáo toàn cầu).

Lo lường thấu đáo Đạo huyền vi,
Ngàn tuổi chưa ai dám sánh bì.
Một nước nhỏ nhen trong vạn quốc,

Ngày sau làm chủ mới là kỳ.
(Đức Chí Tôn)

Nhờ nền Quốc Đạo Cao Đài mà dân tộc Việt Nam sẽ làm chủ tinh thần của nhơn loại, và nền phong hóa Việt Nam sẽ làm gương mẫu cho các dân tộc trên thế giới.

Đức Chí Tôn cho một bài thi, dám chắc không ai thấu đáo nổi, người coi cái gốc thì không thấy ngọn, người coi cái ngọn thì không thấy gốc, tứ văn thiệt thà hay ho cho tới các đảng phái quốc sự ngày nay cũng lợi dụng:

*Từ đây nòi giống chẳng chia ba.
Thầy hiệp các con lại một nhà.
Nam, Bắc cùng rời ra ngoại quốc,
Chủ quyền chơn đạo một mình Ta.*

Chúng ta thấy rõ Thiên Ý “ẩn tàng” của Đức Chí Tôn dạy trong 4 câu thi này:

- Tức nhiên không chia ra 3 Đạo, chớ không phải chia ra 3 Kỳ (Nam, Trung và Bắc Kỳ).
- Thầy nắm chủ quyền hiệp Tam Giáo (Qui Tam Giáo), nếu nói riêng nòi giống hiệp Nam, Trung, Bắc thì vô vị lắm (không có tính cách tôn giáo “cao siêu”) .
- Tức nhiên nền chơn giáo Quốc Đạo không phải của ta thôi, mà lại của toàn nhơn loại, truyền giáo Nam Bắc thành tướng rời ra ngoại quốc, **tức là tôn giáo toàn cầu.**
- Tam giáo, Ngài vi chủ, nắm cả tín ngưỡng và tinh thần của loài người, chính Đức Chí Tôn là Chúa Tể Càn Khôn Thế Giới, làm chúa nền Chánh Giáo tại nước Nam, tức đủ quyền năng lập Quốc Đạo.

Chúng ta đồng ý tôn giáo chính là nền văn minh nhân loại, hễ ai cũng công nhận Cao Đài Giáo chính là nền văn minh nhân loại với tôn chỉ “**Quy Tam Giáo, Hiệp Nhất Ngũ Chi**”.

II. Đạo Cao Đài Là Một Đại Đạo

Cao Đài Giáo có sứ mệnh cứu thế do Đức Chí Tôn chủ lập. Đức Chí Tôn là Đấng “*hóa dục quần sanh, thống ngự vạn vật, nhược thiệt nhược hư, bất ngôn nhi mặc tuyên đại hóa, thị không thị sắc, vô vi nhi dịch sử quần linh*”. Từ Đức Ngài “*nhất thân ức vạn diệu huyền thần biến*”, một pháp thân toàn năng, một chơn Thần diệu hữu biến hóa ra ức vạn thân có thần tính đồng nhất thể cách diệu huyền, ngôn ngữ văn tự không diễn tả được.

Trong Đạo Cao Đài, thờ Thiên Nhân còn có ý nghĩa thờ khối Đại Linh Quang mà con người là một Tiểu Linh Quang. Chơn Linh hay thường được gọi là Linh Hồn chính là

khối ánh sáng bé nhỏ (Tiểu Linh Quang) được chiết ra từ khối ánh sáng vĩ đại của Thượng Đế (Đại Linh Quang).

Từ buổi đầu lập giáo Cao Đài, Ngài đã phán qua cơ bút: “*Đạo Thầy tức là các con, các con tức là Thầy*”. Cho nên sứ mệnh Cao Đài giáo liên quan cả thần Thượng Đế và tâm nhân loại làm một quyền pháp, nghĩa là sứ mệnh cứu thế kỳ này có tính cách toàn diện thiên nhơn, không dành riêng cho một dân tộc nào, một phương trời nào. “*Đạo mầu rưới khắp nơi trần thế*”. Lời phán của Đức Giáo Chủ Cao Đài minh định biên giới **sứ mệnh Cao Đài Giáo thật không biên giới**.

Đức Chí Tôn, Thầy đã tiên đoán từ lúc lập Đạo : “*Cao Đài không chỉ mở ra tại nước Việt Nam nhỏ bé mà sau này sẽ truyền bá giáo lý Cao Đài ra khắp năm châu để cứu rỗi nhân loại và tạo sự hòa đồng bác ái cho cả nhơn loại*

*Ý nghĩa của chữ Đạo rộng lớn mênh mông lắm. Tôn Giáo chỉ là phần dụng hữu hình của Đạo. Đạo Cao Đài là một **Đại Đạo** như nói bên trên. Riêng chữ Đạo thì đã “vô biên” rồi, thì hai chữ **Đại Đạo** thì rất là “**huyền bí, bao la, vĩ đại và không biên giới**”.*

Đại Đạo là: *đàng lớn. Bởi Đại Đạo bao gồm Càn Khôn Vũ Trụ. Vì Âm-Dương tánh mạng đều gom vào chữ Đạo. Người đặng Một, thì thành Đạo. Một ấy là :”Nhứt Khí Hư Vô”, tức là Đạo vậy. **Đại Đạo là gì?** Một cách đơn giản, **Đại Đạo** là tinh hoa các đạo giáo xưa nay.*

Đại Đạo là con đường trải rộng, trải dài ra. Người sống theo Đại Đạo tự xem mình là tha nhân, tha nhân chính là mình, con người không thể đơn lẻ trong cuộc sống, mà phải là một sự liên kết hài hòa. Đại Đạo chính là sự liên kết đó. Chữ Đại Đạo tìm thấy trong ý tưởng đồng nguyên, là mối liên kết giữa những phần tử đơn lẻ của một nguồn gốc duy nhứt. *Hiểu như vậy thì sự lớn nhỏ, hơn thua, khinh trọng của lối suy luận nhị nguyên, không có đất đứng trong học thuyết của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.*

Đại Đạo là một mối Đạo cho tất cả, là một đường đi chung của tất cả, chứa đựng, dung hòa được tất cả, là một giải pháp trung dung cho tất cả những nan đề của loài người. Đó là Tinh Thần tuyệt đối huyền diệu của danh từ Đại Đạo, và cũng có thể nói một cách không quá đáng rằng Đại Đạo là một siêu Tôn Giáo, nó có tính chất toàn diện, toàn cầu như lời phán của **Đức Chí Tôn minh định “biên giới sứ mệnh Đạo Cao Đài là thật không biên giới”**.

"Vốn từ trước Thầy đã lập ra Ngũ Chi Đại Đạo là Nhơn Đạo, Thần Đạo, Thánh Đạo, Tiên Đạo, Phật Đạo. Tùy theo phong hóa nhơn loại mà gầy thành chánh giáo, là vì khi

trước cần vô đặc khán, khôn vô đặc duyệt, nhờn loại đã hiệp đồng, cần khôn dĩ tận thức, lại bị phần nhiều những đạo ấy mà nhờn loại nghịch lẫn nhau, nên Thầy mới nhứt định qui nguyên phục nhứt".

Lời mặc khải huyền nhiệm của Ngài cũng là triết thuyết mới mẻ về tôn giáo, vì mặc khải không thể có bằng kinh nghiệm, cũng không lý luận hay chứng minh gì được. Đó là đặc điểm của tôn giáo khác với khoa học. Khoa học đã căn cứ vào vật thể mà phát minh những phương tiện giao thông cho con người sống gần nhau, nên cũng cần phải có tôn giáo mới phù hợp với thời đại mới. Đạo Cao Đài có sứ mạng thiêng liêng cao cả, làm trung gian hiệp đồng mọi luồng tư tưởng Đông Tây nên giáo lý Cao Đài có tính cách bao dung hòa hoãn.

Đức Phật Mẫu cũng dạy :

*"Độ anh nhi Nam Bắc Đông Tây
Kỳ khai tạo nhứt linh đài
Diệt hình tà pháp cường khai đại đồng
Hiệp vạn chủng nhứt môn đồng mạch"* (KL, tr.103).

Đức Mẹ đã xác nhận, dù người ở Đông bán cầu hay Tây bán cầu, ở Bắc bán cầu hay Nam bán cầu, các chủng tộc ấy đều có nguồn gốc chung từ Đức Chí Tôn mà ra, nên phải hiệp lại mà tạo lập nên một thế giới đại đồng, giúp đỡ lẫn nhau như con một nhà (TN2). Mỗi một tín đồ Cao Đài đều phải truyền cao lời dạy của các đấng và phải phổ độ nhờn loại khắp năm châu (TN1).

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ độ là mối đạo lớn chung cho tất cả, một giải pháp tổng hợp vừa chùng cho tất cả (không nhằm phủ nhận một tôn giáo nào), là danh hiệu chung cho tất cả tôn giáo, mà từ trước các vị giáo chủ giảng trần giáo đạo. **Tất cả các Ngài đều là sứ giả của Đức Chí Tôn. Thế nên, Đại Đạo không phải là hiệp hội các tôn giáo mà là con đường lớn qui các tôn giáo vào một mối.** Ngoài tam giáo ở Á Đông, Đức Chí Tôn còn dạy : "Thầy là Đức Jéhovah của dân Hébreux, vị chủ tể của dân Israel, vị Thánh vô danh của dân Do Thái, Đức Đại Từ Phụ của Chúa Jésus cứu thế. Con chỉ cầu nguyện Thầy với danh hiệu Cao Đài thì sẽ có sự cảm ứng" (TN1)

Đến Tòa Thánh Tây Ninh, tới cửa chánh môn, ta thấy có một tấm bảng lớn, trong bảng này có ghi 6 chữ: "Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ" bằng chữ Nho và chữ quốc ngữ. "Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ" theo lời dạy của Đức Chí Tôn là một tôn giáo lớn (Đại Đạo) mở ra lần chót để độ rồi chúng sanh. Hai bên tấm bảng "Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ" có hai câu liên viết bằng chữ Nho:

-**Cao** thượng Chí Tôn Đại Đạo hòa bình dân chủ mục.

-**Đài** tiền sùng bái Tam Kỳ cộng hưởng tự do quyền.

Nghĩa là: Đức Chí Tôn giáng trần lần này với danh xưng là Cao Đài, Cao thượng, Đài tiền là như vậy. Thánh ngôn với câu: Ngọc Hoàng Thượng Đế viết Cao Đài Giáo Đạo Nam phương là như vậy. Đức Chí Tôn là ông Cao Đài, ông Cao Đài là Thượng Đế, là ông Trời. Ông Trời nói: ta mở ra cho Nhơn loại nơi mặt địa cầu này một nền tôn giáo lớn (Đại Đạo) là để diu dắt Nhơn loại đi vào con đường hòa bình dân chủ.” Cao thượng Chí Tôn Đại Đạo hòa bình dân chủ là như vậy”.

Ông Trời nói: nếu Nhơn loại muốn hòa bình dân chủ thì hãy vào đây, vào cửa Cao Đài và nghe ta dạy. Hãy tín ngưỡng nơi ta, tín ngưỡng lẫn nhau. Sùng bái và tin tưởng, có tin tưởng mới có sùng bái, tin tưởng lẫn thứ ba mà cũng là lẫn chót. “ Đài tiền sùng bái Tam kỳ cộng hưởng tự do quyền” là như vậy.

Hòa bình, dân chủ, tự do ở đây không phải có một cá nhân ban cho một cá nhân, không phải của một đoàn thể đảng phái ban cho một quốc gia dân tộc mà là của ông Trời ban cho toàn Nhơn loại. Nhơn loại muốn có hòa bình, dân chủ, tự do thật sự thì chỉ có tin tưởng nơi Thượng Đế rồi sùng bái Thượng Đế là đấng Cha chung và cả Nhơn loại là anh em ruột thịt với nhau. Chừng nào, giờ phút nào mà toàn thể Nhơn loại nơi mặt địa cầu này tin tưởng như vậy và làm như vậy thì giờ phút đó mới có hòa bình, dân chủ, tự do thật sự. Còn trái lại là giả dối. Đức Chí Tôn không có tiếng nói mà có lời nói là như vậy.

Đức Chí Tôn mở đạo lần này là lần chót, mục đích cứu rỗi chúng sanh, cứu rỗi cả phần xác lẫn phần hồn, nghĩa là dẫn dắt chúng sanh vào con đường Thế Đạo và Thiên Đạo. **Thế Đạo** là dạy dỗ chúng sanh biết yêu thương lẫn nhau, tin tưởng lẫn nhau, đối xử công bằng với nhau để có hòa bình, dân chủ, tự do thật sự, không có chiến tranh chết chóc, không có nghèo đói đau thương, tức là cứu rỗi và giải khổ phần xác, dạy dỗ chúng sanh làm tròn Nhơn đạo. Bây giờ đến phần **Thiên Đạo**, tức là cứu rỗi phần hồn. Hai câu liền trước chánh môn dẫn dắt Nhơn loại lo tròn Nhơn đạo để giải khổ phần xác.

*Chúng ta đều biết **Đức Di Lạc Vương Phật** sẽ giáng linh trong thế kỷ 21 này. Chúng ta chưa biết Ngài sẽ chọn xác phàm của giống dân nào. Ngài sẽ giảng những chân lý mới mẻ để khai mở tâm thức cho nhân loại. Ngài cùng với những đệ tử chân truyền sẽ lập nên một kỷ nguyên mới.*

Chỉ những ai tỏ ra xứng đáng mới đủ cơ duyên sống vào thời kỳ Thánh Đức đó. Đức Chí Tôn đã khẳng định: Đấng Cứu Thế sẽ trở lại với các con một lần nữa. Hãy dọn mình và lập công để xứng đáng đứng vào hàng ngũ chào đón Ngài.

Tôn giáo Cao Đài Đại Đạo sẽ có một vị Giáo Tông vang danh thế giới. Đấng Cứu Thế trở lại. Đó mới là thời kỳ của **Tịch Đạo Đạo Tâm**. Ngài đã ngồi trên cao ở mặt tiền Tòa Thánh Tây Ninh để thị hiện vai trò của Ngài. Dân Việt nam được Đức Chí Tôn chọn vì biết tin tưởng và thờ phượng Tổ Tiên, Thần, Thánh, Tiên, Phật từ xưa.

Như đã trình bày, **Đạo và Tâm** gắn liền với nhau như hình với bóng, như xác với hồn chứ không thể tách biệt. **Nhưng cái Tâm mới là nơi ở của cái Đạo**. Mà Đạo là sống, là hành, là thi thố ra bên ngoài, gọi là hành đạo (chúng ta nên suy nghĩ thêm về câu “*Đạo thành từ ngoài vào*” trong bài viết về Đạo Tâm - Tịch Đạo - Chơn Pháp Đạo Tâm, 2017). Còn theo sự nhận thức bình dị nhất, Đạo là vấn đề đạo đức, còn Tâm là lòng dạ, nó được thể hiện trong cuộc sống. Nó cũng đúng, vẫn thuận hợp và có ý nghĩa với danh từ “Đạo tại Tâm”, vì phải có lòng mới làm việc đạo đức được.

Tìm Trời, tìm Đạo phải tìm trong lòng (trong Tâm), phải đi vào nội tâm. **Đây là điều căn bản của triết lý Đạo Tâm. Khi “thấu hiểu được Đạo Tâm rồi”, chữ Đạo hay Đại Đạo sẽ rõ ràng trong niềm tin của mọi tín đồ Cao Đài.** Thượng đế dạy lại con người phần “vô vi”; những tín đồ lại gắng nghiên cứu phần “vô vi” mà nay thế giới gọi là “thần linh học” hay “thiên nhân hợp nhất” trong các đạo giáo, thì trước sau gì chân lý cũng hiện ra cho mỗi người. (xin đọc bài viết “Đạo Tâm - Tịch Đạo - Chơn Pháp Đạo Tâm”, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh, 2017).

“Đạo Tâm” là đền thờ của Đức Chí Tôn, vì ai sống trong yêu thương là sống trong Đức Chí Tôn. **“Đạo tâm” không lệ thuộc hình thức tổ chức, cơ cấu, tín điều, luật lệ hay qui tắc do con người đặt ra. “Đạo Tâm”** là chính lương tâm mỗi người, là dấu chỉ quyết định tương lai hậu vận đời người, vì *“tất cả chúng ta đều phải được đưa ra ánh sáng trước quyền Quyền Vạn Linh, để mỗi người lãnh nhận những gì tương xứng với các việc tốt hay xấu đã làm, khi còn ở trong thân xác.”*

Đạo chẳng phải nơi lời nói, mà nơi kết quả sự thật mình làm, chẳng phải nơi câu kệ câu kinh mà phải thể hiện ra. Nếu chỉ nghiên cứu suông kinh điển để làm một kẻ trí đạo “năng thuyết bất năng hành” thì cũng chẳng khác gì người ngồi đó chỉ biết diễn tả phân tích đủ thứ món ăn tuyệt diệu trên đời, nhưng rốt cuộc bụng họ vẫn đói meo. Phải biến nhận thức của mình thành hành động cụ thể. Có như vậy mới đi đúng đường và mang lại lợi ích thực sự.

Để đi vào Đạo, con người chỉ cần biết thức tỉnh quay vào chính mình thì sẽ nhận ra “Chân Tánh”, được “Tính Bản Thiện”, được cái “Thiên Lương”, lúc đó sẽ được nó soi tỏ và dẫn dắt, đồng thời sẽ gặp được Đạo.

Khi con người biết sống trong phạm vi đạo lý và thực hành bốn phận đối với gia đình, xã hội, quốc gia cho đúng Đạo làm người thì sống Đời cũng là sống Đạo. Đạo Đời, Đời Đạo lồng vào nhau không tách biệt chia phân mới là một cuộc sống đúng đạo lý như lời dạy của Cao Đài:

Ai lại không sống, không ăn, không mặc, không ở. Ai lại không có gia đình kế tự. Nhưng sự ăn mặc, ở và xây dựng gia đình theo nếp sống hiền lương đạo đức thanh cao trong sạch. Lúc bấy giờ Đời là Đạo, Đời Đạo đi đôi, chớ nào ai phân tách hai lối hai phương cách biệt.

Như vậy Đạo với Đời sống tâm linh là một, mà hoạt động tâm linh không hề tách biệt với Đời sống thực tại, cũng như tâm linh luôn gắn liền với thể chất như bóng với hình, vì Tâm và Vật không thể phân chia. Nói một cách khác thì hoạt động tâm linh luôn hiện hữu trong Đời sống con người, tức là Đạo không lìa xa cuộc sống. Vì thế người theo Đạo không có nghĩa là phải từ bỏ các hoạt động hằng ngày, để theo đuổi một cái gì xa vời ngoài cái thực tại. Sống theo Đạo là sống một cuộc sống cho ra sống, đáng sống với cuộc Đời, sống một cách có ý thức và chủ động trong mọi sinh hoạt, chứ không phải sống một cách máy móc thụ động.

Muốn được vậy thì con người phải lấy **Tâm làm gốc, Đạo làm nền**, là trung tâm trong đời sống tâm linh, mà cũng là trung tâm của tất cả hoạt động của Đạo được thể hiện ra bên ngoài. Nên Đạo Nho mới nói: “Đạo bất khả tu du ly dã” (Đạo không giây phút nào xa lìa được), và “Đạo tại nhĩ nhi cầu chư viễn” (Đạo ở gần đừng tìm nơi xa).

“Quy Tam Giáo, Hiệp Nhất Ngũ Chi” chính là tôn chỉ của Đạo Cao Đài vậy.

Đạo Cao Đài, là một **Đại Đạo**, không chỉ là tôn giáo chú trọng tinh thần siêu thoát thế gian, mà còn là tôn giáo hướng đạo nhân sinh dung hòa tâm vật, kiến tạo đại đồng xã hội (hoàn cầu).

Chúng ta nên suy nghĩ sâu xa hơn và tìm hiểu tại sao **Đạo Cao Đài là một Đại Đạo (Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ)**. Hai chữ **Đại Đạo**, chính nó bao gồm sự **“huyền bí và không biên giới”**. Lời phán của Đức Chí Tôn bên trên minh định biên giới sứ mệnh Đạo Cao Đài là thật **không biên giới**:

*“Đạo mâu rưới khắp nơi trần thế”, và
“Nhất thân ỨC vạn diệu huyền thần biến”.*

Nhưng ngày nay, nếu dân Việt bắt Đức không còn xứng đáng nữa vì chạy theo Tà Thần, thì **Đức Di Lạc Vương Phật**, được Thượng Đế chọn thay mặt cho Ngài làm **Chưởng**

Giáo Thế Giới, có trọn quyền chọn nơi khác làm Thánh Địa, chọn giống dân khác làm sắc dân con cái của Ngài. Hồng ân lớn lao một khi mất, dân Việt có khóc than thì đã muộn.

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ khai mở cho toàn nhân loại để hướng tới thời kỳ dân chủ, đại đồng, nào có phải dành riêng cho nước Việt, dân Việt.

Bài thơ của Đức Lý Giáo Tông nói rõ “Giáo Chủ Phật Vương thay Đức Lý”:

ĐỨC LÝ trả lời BÁT NƯƠNG

*Bốn phương phát động tạt lòng Trời
Tám hướng xoay vần HỎA khắp nơi!
Đại chiến thứ ba gây ác nghiệt!
Binh đao dấy động tứ sơn đồi.
Chiến tranh chấm dứt Long Hoa hội
“Thế giới kỳ tư Đạo dẫn Đòi”.
Giáo chủ Phật vương thay Đức Lý
Ngũ châu lập quốc thuận lòng Trời.*

Cõi vô hình chỉ cách chúng ta có một tấm màng mỏng. Mắt phàm không thấy được chứ các đấng Thiêng Liêng ở sát bên ta, nhưng các vị chỉ dõi theo mà không can thiệp vì theo luật công bình, mỗi linh hồn có quyền thể hiện tự do ý chí. Như thế, khi về cõi Thiêng Liêng, không còn ai chối tội được nữa.

Nguyện xin các tín đồ Cao Đài tỏ ngộ, thông suốt cái chủ nghĩa Bảo Sanh Nhơn Nghĩa Đại Đồng của Đức Chí Tôn, rồi thực hành cho rốt ráo, để cho người bớt khổ, đời thêm vui, cả nhân gian thái hòa, thanh bình, hạnh phúc, để nền Đại Đạo được thành tướng mạnh tiến tại hải ngoại và để **Đức Đại Từ Phụ - Đức Đại Từ Mẫu** được vinh danh khắp cõi nhân gian này.

III.– Ban Thế Đạo Cao Đài Tại Hải Ngoại Sau Năm 1975

Đạo không Đòi không sức. Đạo là cái tướng diện căn bản tinh thần Đạo Đức Nhơn Nghĩa của nhơn loại đòi hỏi mà thành tượng một khối thương yêu, cho nên Đạo là cái chung nhất. Còn Đòi là giai cấp thống trị của đảng phái nhằm mục đích phân quyền chia để trị đặng vi chủ tư tưởng của con người, buộc thiên hạ phải theo mình. Cho nên, Đạo hay Đòi có được là cùng một gốc xuất phát từ con người, dù Đòi hay Đạo mà không có con người cũng như Đạo là hồn mà không có Đòi là thể xác hữu hình thì Đòi Đạo tiêu vong.

Ban Thế Đạo Cao Đài tại hải ngoại với vai trò “*chuyển Thế vào Đạo, giúp Đạo trợ Đồi và phát huy Đạo Cao Đài khắp mọi nơi trên hoàn cầu*”, tuyển chọn nhân tài vào Đạo, tái lập lại các cơ quan trọng yếu của Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài, mở rộng các cơ quan khác, ủng hộ các hoạt động của Đạo cho thế hệ sau và nhiều thế hệ sau nữa, phát triển các cơ quan Hành Chánh Đạo “Cửu Trùng Đài” (tuyển chọn nhân sanh vào Đạo) dựa theo Tân Luật Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật, Đạo Nghị Định của Đức Chí Tôn khai Đạo năm 1926. Trong nhiều năm qua, Ban Thế Đạo tại hải ngoại đã và đang hoạt động trong tình trạng “khó khăn, bế tắc”, thiếu tài chánh lẫn nhân sự.

Tại hải ngoại, tín đồ Cao Đài (đa số) hiện nay như rắn không đầu (rất là chia rẽ), không ai tin ai và tìm đủ mọi cách gây tạo khó khăn cho nhau. Chức sắc Ban Thế Đạo vì nhiều lý do khác nhau đã không tích cực hoạt động. Các vị chức sắc thế hệ đàn anh, thế hệ tiền bối nếu thương thế hệ kế thừa, hãy làm tấm gương vị tha, vô ngã. Các vị *chức sắc trong Ban Thế Đạo tại hải ngoại, đã được Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông ban cho nhiệm vụ thiêng liêng “chuyển Đồi vào Đạo và giúp Đạo trợ Đồi và phát huy tinh thần Đạo Đồi tương đắc”* để cùng phát triển Đạo Cao Đài tại hải ngoại, thì đây cũng là trách nhiệm “Thiên Liêng” mà các chức sắc trong Ban Thế Đạo phải hết lòng hai vai gánh lấy (**biết là khó khăn lắm!**).

Ban Thế Đạo tại hải ngoại đã thành lập Ban Thế Đạo Hải Ngoại, trên 20 năm qua, đã trải qua bao nhiêu gian nan, thử thách, thay đổi. Mặc dù gặp nhiều “trở ngại”, phải đối diện với nhiều “hướng đi” khác nhau của các vị chức sắc, tín đồ, nhưng Ban Thế Đạo Hải Ngoại vẫn không ngừng hoạt động để phục vụ nền Đại Đạo Cao Đài. Giai đoạn “sinh tồn” đã qua, Ban Thế Đạo Hải Ngoại đang mạnh tiến vào giai đoạn “phát triển” với sự thành lập tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại trên toàn cầu.

Ban Quản Nhiệm Hải Ngoại của Ban Thế Đạo khẳng định tuyệt đối trung thành với Tòa Thánh Tây Ninh và tự nguyện phục tùng Hội Thánh khi Hội Thánh được tái lập quyền theo đúng Tân Luật và Pháp Chánh Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Lập trường của Ban Thế Đạo Hải Ngoại là sẵn sàng hợp tác với các Tôn Giáo bạn trong vai trò phổ độ chúng sanh thể hiện tình yêu thương, công bình và bác ái của Đức Chí Tôn đối với toàn thể nhơn loại.

Tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại hiện tại chính là Ban Thế Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh ở hải ngoại mà Đức Chí Tôn đã mở Đạo vào năm 1926. Ban Thế Đạo Hải Ngoại là tổ chức Hiệp Thiên Đài duy nhất còn tồn tại ở cõi hữu hình này đã và đang hoạt động tuân theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền (và các luật Đạo).

Ban Thế Đạo Hải Ngoại hoạt động theo Vi Bằng (1964) do Ngài Bảo Thế (Chi Thế) ban hành về việc hợp tác với các chi phái Cao Đài trong tinh thần Tương Thân, Tương Trợ, Tương Ái, Tương Liên trong phạm vi Đạo Đức. Ban Thế Đạo đã chính thức thành lập năm 1965 bởi Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông. Hai Quyền Giáo Tông và Hộ Pháp là Quyền Chí Tôn tại Thế, hay Quyền Chí Linh. Như vậy thế theo Thiên Ý thì Ban Thế Đạo được gián tiếp thành lập bởi Đức Chí Tôn.

Điều này đã chỉ sự liên quan của Vi Bằng 1964 và con đường mà Đức Chí Tôn ủy nhiệm vào BTĐHN với vai trò “chuyển Thế vào Đạo” và phát huy Đạo khắp trên hoàn cầu hành.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã và đang hợp tác với nhiều tổ chức Cao Đài chi phái và không chi phái ở hải ngoại trong nhiều lãnh vực. Nhiều cơ quan trọng yếu của Đạo Cao Đài đã được Ban Thế Đạo Hải Ngoại hợp tác thành lập như: Cơ Quan Phước Thiện (CQPT), Cơ Quan Truyền Giáo (CQTG), Viện Khảo Cứu Vụ (KCV), Viện Đại Học (VDH), vv. Hoạt động hợp tác của hai cơ quan CQTG & KCV sẽ tạo rất nhiều cơ hội để phát huy Đạo Cao Đài tại hải ngoại trong cộng đồng thế giới và duy trì một vai trò quan trọng trong những sinh hoạt tôn giáo toàn cầu.

Trong tinh thần này, Ban Thế Đạo Hải Ngoại rất cần nhân tài tình nguyện tham gia, hoặc tuyển chọn thêm nhân tài có nhiệt tâm với Đạo phụ giúp vào con đường phát huy nền Đại Đạo. Qui Điều và Nội Luật Ban Thế Đạo là “kim chỉ nam” là “luật” mà tất cả các chức sắc Ban Thế Đạo (BTĐ) phải tuyệt đối thi hành và tuân theo. Tất cả các chức sắc BTĐ phải cố gắng học hiểu Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật, Thiên Thơ Thành Giáo, Đạo Nghị Định để mà hành Đạo, và để cùng nhau xây dựng một BTĐ Hải Ngoại “vững mạnh” theo tinh thần của Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông “*chuyển Thế vào Đạo, giúp Đạo trợ Đời và phát huy Đạo Cao Đài*”.

IV. Vai Trò Quan Trọng Của Ban Thế Đạo Hải Ngoại Sau Năm 1975

Ban Thế Đạo Hải Ngoại (Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh) đang bước vào giai đoạn “Phát Triển”. Sự sinh hoạt với cộng đồng tôn giáo hoàn cầu, sự hợp tác khảo cứu với các tôn giáo, với các trường đại học, các viện khảo cứu trên thế giới, vvv... là một vấn đề sinh họa rất là cần thiết. Ban Thế Cao Đài Đạo Hải Ngoại đã thành lập Khảo Cứu Vụ, Viện Đại Học, đây là những tổ chức nhằm vào sự hoạt động với các tổ chức tôn giáo, viện nghiên cứu thần học trên thế giới và giúp vào sự thực hành và phát triển Đạo Cao Đài tại hải ngoại,

Đạo Cao Đài là một tôn giáo mới (so với Thiên Chúa Giáo, Phật Giáo, Hồi Giáo, etc.), được thành lập gần 100 năm nay, hiện đại nên cơ chế tổ chức có đủ các ban khảo cứu về các ngành, các tôn giáo, xã hội, phong tục, canh nông, văn hóa nghệ thuật, y học, phong thủy, vv. để thích ứng với thời đại văn minh. Năm 1935, Đức Hộ Pháp lần đầu tiên đã thành lập Hàn Lâm Viện Cao Đài với Thập Nhị Bảo Quân. Sau đó năm 1948, Đức Hộ Pháp ban Thánh Lệnh quyết định thành lập Khảo Cứu Vụ (gần 70 năm trước), là một cơ quan “rất quan trọng” để phục vụ và giúp vào mục đích dài hạn mà Hàn Lâm Viện Cao Đài được thành lập để hoạt động. Khảo Cứu Vụ hoạt động chỉ thay thế một phần nào nhiệm vụ của các vị Bảo Quân trong Hàn Lâm Viện. Hàn Lâm Viện được thành lập nhưng hoạt động rất là giới hạn. Khảo Cứu Vụ chỉ có quyết định thành lập nhưng chưa thật sự thành lập tổ chức. Năm 1972 (hơn 25 năm sau), Ngài Hiến Pháp Trương Hữu Đức, Chủ tịch Hiệp Thiên Đài ra một Thánh lệnh mới tái thiết lập Ban Khảo Cứu Vụ tại Tòa Thánh Tây Ninh. Nhưng 3 năm sau, năm 1975, nhiều thay đổi đã diễn ra và Khảo Cứu Vụ cũng không làm được gì hết.

Trên đường phát triển Đạo Cao Đài ở hải ngoại dài hạn (cho thế hệ sau và sau nữa), Ban Thế Đạo Hải Ngoại, Hiệp Thiên Đài đã bắt đầu nghĩ làm thế nào để tái thành lập các tổ chức và hoạt động của Đại Đạo Cao Đài Tam Kỳ Phổ Độ mà Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông trong mọi hoàn cảnh đã không ngừng dùng các phương tiện khác nhau có thể thực hành được (như Khảo Cứu Vụ) để phát huy Đạo Cao Đài?.

Nghiên cứu qua lịch sử phát triển của Đạo Cao Đài ở quốc nội và quốc ngoại, Đức Hộ Pháp đã biết là Đạo Cao Đài chưa có đủ nhân tài (các nhân sĩ trí thức, tiến sĩ, bác sĩ, luật sư, vv.) và cần thời gian để cho các bậc nhân tài mọi nơi tìm đến phục vụ Đạo, đây là lý do chúng ta phải cố gắng phát triển nền Đại Đạo không ngừng trong mọi hoàn cảnh. Trong tổ chức Hiệp Thiên Đài với ba chi: Pháp, Đạo và Thế, thì Chi Thế Hiệp Thiên Đài là Chi hoạt động trong vai trò “đưa Đòi vào Đạo” với nhiệm vụ thành lập, phát huy, tuyển chọn, mời và thu thập các nhân tài khắp nơi ngoài Đòi vào phục Đạo. Trong tinh thần và vai trò quan trọng này Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông ra Thánh Lệnh đã lập ra Ban Thế Đạo Cao Đài, Tòa Thánh Tây Ninh. Ban Thế Đạo chính thức được thành lập chiếu theo Thánh Giáo Đức Lý Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ ngày mùng 3 tháng Chạp năm Quý Tỵ (1953) và Thánh Giáo Đức Hộ Pháp ngày mùng 9 tháng 2 năm Ất Tỵ (1965).

Ban Thế Đạo Hải Ngoại là tổ chức duy nhất của Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh hiện nay còn tồn tại tại cõi Hữu Hình (thuộc Chi Thế Hiệp Thiên Đài) đã và đang hoạt động tại hải ngoại, tiếp tục vai trò sứ mạng mà Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông đã ủy nhiệm khi chính thức thành lập Ban Thế Đạo năm 1965.

Ban Thế Đạo được thành lập bởi Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông. Cộng hai Quyền Giáo Tông và Hộ Pháp là Quyền Chí Tôn tại Thế, hay Quyền Chí Linh (Bí Pháp Đại Đạo). ***Như vậy thế theo Thiên Ý thì Ban Thế Đạo được gián tiếp thành lập bởi Đức Chí Tôn.*** Đọc qua tất cả các tài liệu viết về Ban Thế Đạo, hình như không có một bài viết nào bàn luận về sự hiện hữu và vai trò của Ban Thế Đạo trong các Tịch Đạo, ngoài chuyện đơn giản nhất là Ban Thế Đạo được thành lập để tuyển nhân tài vào phát triển nền Đại Đạo. Vai trò của Ban Thế Đạo gồm hai phần: phần Thế: *lo việc xã hội giúp đời, phần Đạo: lo việc tu thân và giúp Đạo.* Thật ra điều này cũng đúng theo sự hiểu biết về Ban Thế Đạo đạo đó. Nhưng hiện tại nếu suy nghĩ sâu xa hơn về Thánh Ý trong Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn dạy, thì phần giải thích sự hiện hữu và vai trò của Ban Thế Đạo không đơn giản như vậy đâu. Tại sao Đức Chí Tôn giao cho Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp ra Thánh Lệnh thành lập Ban Thế Đạo? Một “Bí Pháp huyền diệu của Đạo Cao Đài”. (Xin đọc thêm chi tiết trong bài viết “Ban Thế Đạo Trong Tịch Đạo Đạo Tâm”, QS TS Nguyễn Thanh Bình, Ban Thế Đạo Hải Ngoại).

Quy Điều và Nội Luật Ban Thế Đạo đã được tu chỉnh do Hội Thánh Hiệp Thiên Đài theo Vi bằng số 10/VB ngày mùng 6 tháng 6 năm Kỷ Dậu (DL ngày 19.7.1969) và được Đức Hộ Pháp phê chuẩn do Thánh Giáo đê m mùng 4 tháng 7 năm Kỷ Dậu (DL: 16.8.1969).

Qui Điều Ban Thế Đạo đã ghi rõ rằng Ban Thế Đạo có 4 phẩm trật: **Hiền Tài, Quốc Sĩ, Đại Phu và Phu Tử.** Các vị Hiền Tài, khi Phê Đời Hành Đạo, phẩm vị là Giáo Hữu, Cửu Trùng Đài hay cao hơn do Đức Lý Giáo Tông định vị và thiên phong.

Ba (3) cơ quan Hàn Lâm Viện, Khảo Cứu Vụ, Ban Thế Đạo đều thuộc vào chi Thế, Hiệp Thiên Đài. Đức Hộ Pháp ban Thánh Lệnh thành lập Hàn Lâm Viện vào năm 1935, nhưng thiếu nhân tài, sắc phong các Bảo Quân gặp khó khăn. Nên năm 1948, Đức Ngài lập ra Khảo Cứu Vụ để tiếp tục phần nào nhiệm vụ của Hàn Lâm Viện, phục vụ vào sự phát triển của nền Đại Đạo, Ngài Hiến Pháp, Chương Quản Hiệp Thiên Đài, tái thành lập Khảo Cứu Vụ năm 1972 nhưng rồi vẫn bị thời cuộc biến thiên mà tất cả phải bị ngừng lại. Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông như đã hiểu biết sự khó khăn này, nên năm 1965 Đức Ngài lập ra Ban Thế Đạo để tuyển chọn nhân tài vào Đạo, một phần củng cố lại Hàn Lâm Viện, ủng hộ các hoạt động của Khảo Cứu Vụ, thành lập Viện Đại Học Cao Đài và các hoạt động khác, v.v.v...

Sự thành lập Ban Thế Đạo, thuộc chi Thế Hiệp Thiên Đài, không phải là chỉ nhằm mục đích tuyển chọn nhân tài vào Đạo mà là sự “huyền diệu, vô hình” ở cái “thánh ý, thiêng liêng, huyền bí, trong tinh thần chuyển Đời vào Đạo” và phát huy nền Đại Đạo. Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông hiểu rõ, như đã biết và có ý định, dự tính từ trước là vai trò

của Ban Thế Đạo giúp vào sự phát triển của Đạo ở khắp hoàn cầu và trong mọi hoàn cảnh trong cơ chuyên thể đầy thử thách.

Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp dạy: thiên vị của các chức sắc Ban Thế Đạo tùy nghi nơi các vị (phế đời hành Đạo hay ở ngoài đời hoạt động lo cho Đạo). Vai trò của Ban Thế Đạo không thể nào “đo lường hay dự đoán tại hữu hình này được” vì vai trò, nhiệm vụ và trách nhiệm của chức sắc trong Ban Thế Đạo là là một sự phối hợp toàn mỹ huyền diệu giữa “Hữu Hình và Vô Hình – Hiện Tượng và Vô Vi” - giữa Đời và Đạo để phát triển nền Đại Đạo.

*Đạo không đời không sức.
Đời không Đạo không quyền,
Đạo Đời tương đắc mới mong tạo thời cải thế*

đã phản ảnh rõ ràng vai trò của Ban Thế Đạo tại Hữu Hình (Đời) và Vô Vi này (Đạo) này.

Cũng cần ghi rõ lại thêm nơi đây, Ban Thế Đạo là cơ quan duy nhất của Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh còn tồn tại tại cõi Hữu Hình và hoạt động tại hải ngoại, tiếp tục vai trò mà Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông Đài đã ủy nhiệm khi thành lập Ban Thế Đạo năm 1965. Thập Nhị Thời Quân trong Hiệp Thiên Đài thì đã qui tiên và về cõi Vô Vi.

Đạo không Đời không sức: Đạo là cái tướng diện căn bản tinh thần Đạo Đức Nhơn Nghĩa của nhơn loại đời đời mà thành tượng một khối thương yêu, cho nên Đạo là cái chung nhất. Còn Đời là giai cấp thống trị của đảng phái nhằm mục đích phân quyền chia để trị đảng vi chủ tư tưởng của con người, buộc thiên hạ phải theo mình. Cho nên, Đạo hay Đời có được là cùng một gốc xuất phát từ con người, dù Đời hay Đạo mà không có con người cũng như Đạo là hồn mà không có Đời là thể xác hữu hình thì Đời Đạo tiêu vong. Đời phải tùy Đạo mới còn, mà Đạo cũng phải tùy Đời mới vững, biết đâu Tân Luật ngày nay Thầy đã đến dạy chúng ta lập thành; trong thời gian tới nữa đây, nó sẽ phải thay đổi cho phù hợp với nhơn trí Đạo, Đời tương đắc mà dìu dắt cả nhơn sanh đời đời kiếp kiếp.

Buổi trước thì Thiên Điều buộc nhơn loại phải nâng cao phẩm hạnh mình cho bằng chư Thần, Thánh, Tiên, Phật, đặng đoạt đức tánh mà lập vị mình, còn nay thì các Đấng ấy lại hạ mình, đến cùng nhơn loại đặng dìu cả chơn hồn lên tột phẩm vị Thiêng Liêng, đến ngang bậc cùng Thầy. Buổi buộc thì khó, buổi mở thì dễ, ấy là lẽ tự nhiên; huống chi nhơn trí ngày nay đã qua khỏi Nguơn "Tân Hóa" thì đã tăng tiến lên địa vị tối cao; chủ nghĩa cự luật của các Tôn Giáo không đủ sức kèm chế đức tin, mà hễ nhơn loại đã mất

đức tin về đạo đức rồi, thì cơ tự diệt vốn còn, mà cơ tự diệt còn thì nhơn loại khó tránh khỏi cái nạn giết lẫn nhau cho đặng.

Cơ Đạo của Chí Tôn biến chuyển khôn lường. Sự biến chuyển này là những bài học dạy các môn đệ cái “Đạo Tâm” biết tự gìn giữ Đạo đồng thời cũng là một nấc thang giúp nhơn sanh leo lên mức trên của Con Đường Tấn Hóa.

Như đã trình bày, Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp lập ra Ban Thế Đạo mà không một ai đạo đó hiểu rõ sự “sự huyền bí, vô hình, hiện tượng”, vai trò “quan trọng, cần thiết” của Ban Thế Đạo trên toàn cầu trong mọi môi trường và hoàn cảnh. “Thiên Cơ Bất Khả Lộ” trong sự “tồn vong, bị diệt, bị thống trị” của Đạo Cao Đài, có ai biết đâu *Ban Thế Đạo (thuộc chi Thế Hiệp Thiên Đài) “trong cơ chuyển Thế vào Đạo, giúp Đạo Trợ Đồi” là cơ quan “lãnh vai trò cứu tinh, duy trì & phổ truyền nền Đạo Cao Đài” tại hải ngoại trong giai đoạn Tòa Thánh Tây Ninh không còn đủ quyền hạn nữa (bị giải thể)*. Văn phòng Hiệp Thiên Đài bị đóng cửa, nhưng Ban Thế Đạo Cao Đài tại hải ngoại vẫn tiếp tục hoạt động phát triển Đạo Cao Đài ở hải ngoại.

Trong thời buổi loạn đạo đau thương ngày nay ứng hợp một cách kỳ diệu lời phán dạy của Đức Chí Tôn: “Kẻ hữu đức buồn lòng thối bước, đũa chơn thành không vui nắm tay theo; ma hồn quỷ xác loạn vào; kẻ đức thiếu níu đũa không nhân; thành ra nhơn kém đức suy, cứ thẳng một đường tà dung ruồi.”, và “*Nào nhân xưa, nào đức trước, nào sách Thánh, nào lời Hiền, trải qua chưa trăm năm mà cuộc cờ đời đã rửa phai hạnh đạo*”. Đức Chí-Tôn cũng đã ân cần nhắc nhở: “*Nét nào chưa vẹn, khá biết sửa lần chớ nên trì hoãn. Đạo suy đức kém, tà quái lừng hơi, các con gắng chung tâm xưa trực hết lũ vạy tà, thì hiển công lớn cho Thầy đó.*”, và phải “*... Lấy chí thánh của Thầy đã un đức mà diu dặt lại sanh linh; lớn nhỏ phải cần tương thân tương ái nhau, kính yêu chỉ dẫn nhau, đem tác lòng thanh bạch để làm mảnh gương soi sáng bước đường hậu tấn.*”.

Sự hiểu biết và tuân thủ Luật Pháp Chơn Truyền của Đạo trong hoàn cảnh bi thảm hiện nay, hơn lúc nào hết, rất ư là hệ trọng, cần thiết, chẳng những giúp giữ vững bước đường theo lẽ chánh tu hành của mỗi đạo hữu, nói riêng, mà còn đảm bảo sự trường tồn, hưng thịnh cơ Đạo của Đức Chí Tôn kéo dài thất ức niên, nói chung.

Năm 1966, một biến chuyển lớn trong nền Đại Đạo, lần đầu tiên Hội Thánh tuyển chọn Hiền Tài vào Ban Thế Đạo. Sau đó, nhiều vị được ban phẩm: Giáo Hữu, Giáo Sư, Phối Sư để trí thức hoà hiệp guồng máy Hành Chánh Đạo. Trong giai đoạn này, Ban Thế Đạo Tòa Thánh Tây Ninh đã có nhiều vị Hiền Tài (nam và nữ) tình nguyện phé đời hành Đạo và đã được thiên phong từ cấp Giáo Hữu đến Phối Sư (Cửu Trùng Đài). Năm 1971, Đức Lý Giáo Tông đã phong một số vị Hiền Tài vào phẩm chức sắc Cửu Trùng Đài: Giáo

Hữu, Giáo Sư (1 nữ phái), Phối Sư. Năm 1972 thêm nhiều Hiền Tài được thiên phong vào phẩm Giáo Hữu. Hiền Tài cũng được Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông thiên phong vào các phẩm vị trọng yếu trong Hiệp Thiên Đài như:

- Thiên Phong Quyền Bảo Đạo: HT Hồ Tấn Khoa (vị Q. Chương Quản HTĐ cuối cùng).
- Thiên Phong Bảo Quân (HTĐ): phong Thiên Vị ở Vô Vi là Bảo Huyền Linh Quân (HT Nguyễn Long Thành), Bảo Công Quân (HT Lê Minh Tông) và Bảo Sĩ Quân (HT Trần Văn Rạng).

Ngài Quyền Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa là vị Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài cuối cùng trong Đại Đạo Tam Kỳ Tòa Thánh Tây Ninh. Điều này đã cho biết vai trò, trách nhiệm, thiên vị “vô biên, vô cùng quan trọng” của các chức sắc trong Ban Thế Đạo và đặc biệt là Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã và đang hoạt động trong hoàn cảnh “trăm bề thiếu thốn” hiện tại. Chức sắc Ban Thế Đạo hoạt động trong sứ mạng và nhiệm vụ “thiên liêng - toàn mỹ”, đã thi hành quyền hạn qui định trong Điều Luật Nội Qui và Tôn Chi Ban Thế Đạo, theo Tân Luật Pháp Chánh Truyền phục vụ vào sự phát triển của cả hai tổ chức Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài (Hành Chánh Đạo) để phổ truyền Đại Đạo Cao Đài.

Ban Thế Đạo năm 1966 đã lập ra tờ báo “Thế Đạo” do Hiền Tài Trần Văn Rạng chủ biên để cổ súc trong việc canh tân với sự cộng tác của nhiều Hiền Tài, trong đó có Hiền Tài Nguyễn Long Thành hăng hái nhất. Một buổi họp tại Ban Thế Đạo, các Hiền Tài đồng thuận viết báo song song với viết sách.

Năm 1970, Đại Đạo Tầm Nguyên ra đời do Hiền Tài Trần Văn Rạng & Hiền Tài Đặng Mỹ Lệ viết. Bìa sách do nhà in Lê Thành của Hiền Tài Lê Văn Màng hiến, ruột Ronéo ở văn phòng quận Phú Khương (do Hiền Tài Nguyễn Văn Mới, Quận Trưởng). Nhờ đó, các Hiền Tài mới nảy ý thu gom Lời Thuyết Đạo Của Đức Hộ Pháp quay Ronéo và phát hành cùng năm đó. Đồng thời Hiền Tài Nguyễn Long Thành viết quyển Con Đường Của Người Đệ Tử Cao Đài. Rất tiếc, Hiền Tài Thành đã sớm qua đời.

Sau năm 1975, các bạn viết văn nhìn lại các sách, sửa chữa, tăng bổ và đánh máy thành sách chuyên tay với sự giúp đỡ của Hiền Tài Phạm Thành Ngô (Đại Đạo Danh Nhân), Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng (đánh máy 03 quyển: Ngôi Thờ Đức Chí Tôn, Đại Đạo Giáo Lý & Triết Lý, Công Đức Đức Phật Mẫu). Phải ca ngợi Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng, sau đó nổi lên như một người viết văn chuyên nghiệp. Rất tiếc, Hiền Tài Hồng cũng đã sớm qua đời (2005), không còn cống hiến các “tác phẩm giáo lý tuyệt vời” cho Đạo.

Sau nhiều lần họp trừ bị, vào ngày 20 tháng 12 năm Kỷ Sửu, một buổi họp mặt tại Bạch Vân Quán, bàn về việc viết sách và in sách Đạo. Kết quả Hiền Tài Đoàn Kim Sơn viết và

in 02 quyển; Nguyên Thủy: 02 quyển; Cao Hùng in 02 quyển của Hiền Tài Nguyễn Long Thành; Hiền Tài Rạng viết và in Tuyên Ngôn Khai Đạo Của Đức Cao Đài, thu vào đĩa CD: Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống của Đức Hộ Pháp; sách Trường Dưỡng Tinh Khí Thần.

Sau năm 1975 như ghi bên trên, Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã được thành lập. “Tập San Thế Đạo” được lại được tái hoạt động tại Hoa Kỳ (gốc là tờ báo Thế Đạo do Hiền Tài Trần Văn Rạng chủ biên). Bản Tin Thế Đạo và Website Ban Thế Đạo cũng đã mở trên Internet. Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã hết sức cố gắng lèo lái “Tập San Thế Đạo và Bản Tin Ban Thế Đạo”, đăng tin tức bài viết trong Ban Thế Đạo Website, bắt đầu từ đạo đó và trong tình trạng eo hẹp về nhân lực, bài vở cũng như tài chánh. QS Dũ, HT Kích và các vị Hiền Tài bao năm qua, đã hết lòng cố gắng với những gì có được, thu thập các bài viết, đã tái phát hành Bản Tin Thế Đạo để cho đồng Đạo đọc để hiểu biết các hoạt động của Ban Thế Đạo tại hải ngoại và “nối dòng tay lớn” kết chặt tình Đạo. Tập San Thế Đạo được xuất bản khoảng 3 tháng một lần; Bản Tin Thế Đạo thì được phát hành thường hơn (gởi đi qua e-mails).

“Tập San Thế Đạo” đã được đồng Đạo hải ngoại ủng hộ nhiệt liệt. Đây cũng là một niềm vui và một phương tiện để anh chị em Cao Đài tại hải ngoại “nối chặt vòng tay” Đại Đạo. *Xin các anh chị em hết lòng ủng hộ và đóng góp bài viết cũng như các phương tiện khác để giúp cho Tập San Thế Đạo một ngày một tiến hơn tại hải ngoại.*

Ngày hôm nay, như tất cả đồng Đạo đều biết, Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh không còn quyền hoạt động như trước năm 1975 (bị giải thể sau năm 1975). Một số chức sắc Hiền Tài Ban Thế Đạo được may mắn ra xứ ngoài, đã họp lại nhau cùng một lòng “ngộ biến từng quyền hay mượn thế đặng toan phương giác thế” như Đức Hộ Pháp dạy mà cùng lo chuyện phát triển nền Đạo tại hải ngoại: đây là vai trò của Ban Thế Đạo Hải Ngoại hai vai đã và đang gánh lấy “sứ mạng thiêng liêng này” mà không một lời phàn nàn trong mấy chục năm qua. Một chút suy nghĩ mới biết là Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông đã sắp lo an bày mọi chuyện từ trước, hướng dẫn đường đi, mà chúng ta ngày nay và thế hệ kế tiếp sẽ phải cố gắng với trọn niềm tin để rón lo chu toàn nhiệm vụ:

*Khuôn thuyền Bát Nhã chẳng hề chìm ,
Nổi quá như bông, nặng quá kim .
Có Đạo trong muôn ngòi cũng đủ ,
Không duyên một đũa cũng là chìm .*

(Trích Thi Văn Đại Đạo, Thánh Ngôn Hiệp Tuyển)

Và tất cả chúng ta, nhất là các chức sắc trong Ban Thế Đạo:

*“Hiền tài nhân sĩ ưu thời thế,
Sớm hiệp cùng nhau tạo Niết Bàn”.*

Đâu có ai tiên đoán trước là sau năm 1975, Ban Thế Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại hải ngoại đã trở thành Ban Thế Đạo Hải Ngoại (danh xưng). Trước năm 1975, nếu Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông đã không thành lập Ban Thế Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh thì Đạo Cao Đài đã lâm vào con đường “bế tắc” rồi hay nói cách khác, Đạo Cao Đài do Đức Chí Tôn lập ra năm 1926 bị “diệt”. Tòa Thánh Tây Ninh sau năm 1975, do Hội Đồng Chương Quản lãnh đạo dưới sự “điều khiển và quản trị” của chính quyền đương kiêm đã không còn quyền hạn để hoạt động, Đạo đã đi vào con đường bế tắc, không được hoạt động theo Hiến Chương Cao Đài, theo Tân Luật Pháp Chánh Truyền (Thiên Luật), Đạo Nghị Định mà Đức Chí Tôn lập ra trong thời kỳ khai Đạo năm 1926 và dạy trong các Thánh Ngôn, Thiên Thơ.

Báo Xa Lộ Pháp Luật số 36 ra ngày 17/8/2013 trang 16 cột bốn dòng 26 viết: "...Hiện nay, Cao Đài Tây Ninh được nhà nước công nhận là một trong chín (9) chi phái Cao Đài hoạt động hợp pháp ở Việt Nam". Tại Việt Nam tôn giáo Cao Đài không được sinh hoạt tôn giáo mà chỉ có chín(9) chi phái Cao Đài được sinh hoạt tôn giáo là sự thật. Nói một cách khác, sau biến cố 30 tháng 1975, Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh đã bị “Giải Thế”.

Sự thành lập Ban Thế Đạo Tòa Thánh Tây Ninh trước năm 1975 là do bàn tay sắp đặt của các đảng “diệu huyền - thiêng liêng - vô hình”, đã đưa Ban Thế Đạo Tòa Thánh Tây Ninh ra hải ngoại trong cơ chuyển thế trong lúc Tòa Thánh Tây Ninh thì đi vào con đường “bế tắc - tận cùng”. Do sự sắp đặt “vô hình huyền nhiệm” này, mà Ban Thế Đạo Hải Ngoại “mượn thế đặng toan phương giác thế” trong giai đoạn khó khăn này, trong mấy chục năm qua, đã vượt lên mọi khó khăn đã hoạt động, gầy dựng các cơ sở và phát huy cơ phổ độ, truyền bá và phát triển nền Đại Đạo Cao Đài tại Hoa Kỳ, Canada, Pháp, Đức, Úc Châu và nhiều quốc gia khác trên thế giới hiện nay.

Tất cả Tín đồ Cao Đài đều hiểu rõ là tất cả chúng sanh đều là con cái của Đức Chí Tôn (Thầy), đều là đệ tử của Thầy và quyền của Thầy được xác định: " Muôn kiếp có ta nắm chủ quyền"... Như vậy tại sao biến cố ngày 30 tháng 4, 1975 Đạo Cao Đài bị Giải Thế? Quyền hạn của “Đời” vượt qua quyền hạn của **Chí Tôn** sao? Trả lời các câu hỏi này hợp lý nhất là: Tất cả đều do sự an bày của Đức Chí Tôn (Thầy) cả!! Ngoài ra Thầy đã dạy: "Đạo Đời Tương Đắc"...mà sau biến cố ĐỜI đã hoàn toàn thay đổi, vậy Đạo tự nhiên phải thay đổi theo!.

Nhưng Đạo sẽ thay đổi cách nào tại hải ngoại theo Tân Luật Pháp Chánh Truyền để Đạo Đòi Tương Đắc? Trong Thi Văn Đại Đạo, Thánh Ngôn Hiệp Tuyển có ghi là:

*Biển đổi, non dời đời phải tuyệt ,
Đức cao bền vững khó cân lường*

(Trích Thi Văn Đại Đạo, Thánh Ngôn Hiệp Tuyển)

Trong cơ chuyển thế, Tân Luật sẽ thử thách và hướng dẫn chúng ta về tổ chức phát triển Đạo Cao Đài trong thời kỳ bế tắc tại hải ngoại. Tân Luật là do nhân sanh lập ra và chúng ta tin tưởng là Đức Chí Tôn sẽ điều dắt, giúp chúng ta vượt qua mọi thử thách trên đời này. Tân-Luật có thể tu chỉnh tùy trình độ tiến hóa của nhân sanh. Bí quyết của Đạo Cao Đài là luôn luôn có quyền “Thiên Thượng và Thiên Hạ” tức là quyền Chí Linh và Vạn Linh hiệp một. Thánh Ý Đức Chí Tôn muốn để con cái của Ngài tự lập Luật, bởi có nên bộ Luật của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ gọi là Tân Luật do chư môn đệ của Thầy hợp nhau lập thành.

*Cơ Trời đến buổi đời thay đổi,
Đạo Thánh nhằm khi khách gọi nhuần.*

....

*Lựa dèo lựa thế độ nhơn sanh ,
Khó dễ Thầy cho hiểu ngọn ngành*

(Trích Thi Văn Đại Đạo, Thánh Ngôn Hiệp Tuyển)

và là:

"Huệ thông đạo pháp độ quần sanh"

Với những gì chúng ta đã và đang thấy và đối diện, có lẽ đây là “thánh ý” của Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông đặc vào Ban Thế Đạo nhiệm vụ “cao quý thiêng liêng nhưng vô cùng trọng đại này” nhằm để phát triển và mở rộng nền Đại Đạo trên hoàn cầu trong giai đoạn thử thách của “hoàn cảnh lịch sử”. Những chuyện mà Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã và đang làm, mặc dầu gặp nhiều khó khăn trong nhiều năm qua, nhưng đã và đang tiến lên vững mạnh, đã nói lên những hoài vọng mà Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông mong muốn, đã ủy nhiệm cho Ban Thế Đạo Hải Ngoại ngày nay. Thật đúng như câu “*Mượn thế dựng toan phương giác thế*”.

Thánh giáo của Đức Chí Tôn (trích trong TNHT Q.2): Đức Chí Tôn khuyên con cái Đức Ngài gắng công phổ độ chúng sanh cho tròn nhiệm vụ của Thầy giaophó”, chúng ta ráng suy ngẫm những lời dạy này: “...*Các con đã chịu một trách nhiệm nơi mình, nếu Thầy chẳng để cho các con học tập, mà lập nên địa vị mình trước mặt chúng sanh cho xứng đáng, thì Đạo cũng chưa ra vẻ Đạo. Vì vậy mà Thầy chịu ép lòng để cho các con hằng nhớ rằng: Chẳng giờ phút nào Thầy xa các con hết. Nghe à!*”

Trên con đường phát triển Đạo Cao Đài tại hải ngoại, Ban Thế Đạo Hải Ngoại sẽ tiếp tục hoạt động mở mang, thành lập các “cơ quan, tổ chức” cần thiết trong tổ chức Hiệp Thiên Đài mà Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông lập ra bên trên để dùng làm “bàn đạp, căn bản, tuyển chọn nhân tài” trong tin thần “cầu hiền giúp Đạo”, vào phục vụ và phổ truyền, phát triển nền Đại Đạo Cao Đài, để trí thức hoà hiệp guồng máy Hành Chánh Đạo đã và đang phát triển.

Ban Thế Đạo Tòa Thánh Tây Ninh là cơ quan sau cùng của Hiệp Thiên Đài mà Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông lập ra. Trong những năm gần đây (sau năm 1975), văn phòng Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh bị đóng cửa. Ban Thế Đạo do Đức Ngài lập ra vẫn còn hoạt động tại Hải Ngoại. Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông đã thành lập các cơ quan quan trọng trong việc “phổ biến và phát huy nền Đại Đạo” như Khảo Cứu Vụ, Viện Đại Học. Ban Thế Đạo với vai trò “chuyển Thế vào Đạo” và phát huy Đạo khắp mọi nơi trên hoàn cầu” thì sự tái lập lại các cơ quan tổ chức chức trọng yếu, cần thiết, mở rộng và phát triển các cơ quan khác, để ủng hộ các hoạt động của Đạo cho thế hệ sau và nhiều thế hệ sau nữa, là những nhiệm vụ trọng yếu trong mà Ban Thế Đạo Hải Ngoại, Hiệp Thiên Đài là nơi bắt đầu.

V. Ban Thế Đạo Hải Ngoại - Nhập Cuộc

Ban Thế Đạo là cơ quan đặc biệt do Đạo Cao Đài lập ra để tạo điều kiện cho những người tài giỏi đang phục vụ trong các cơ quan của quyền đời để họ lập công quả nơi cửa Đạo.

Ý nghĩa của việc thiết lập Ban Thế Đạo: "Có nhiều bậc ưu thời mẫn thế, sẵn có đạo tâm, giàu lòng nhân ái, muốn phụng sự Đại Đạo, nhưng còn ràng buộc trách nhiệm đối với quốc gia xã hội, chưa phé đời hành Đạo được. Ban Thế Đạo là nơi dụng hiền, tạo cơ hội cho những bậc có đạo tâm thực hành thiện nguyện ấy."

Ban Thế Đạo được thành lập theo Thánh Giáo của Đức Lý Thái Bạch, Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, giảng cơ tại Giáo Tông Đường đêm 3-12-Quý Ty (dl 7-1-1954).

Phò loan: Đức Phạm Hộ Pháp và Ngài Cao Tiếp Đạo. Xin trích ra phần Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp bàn về về phẩm chức trong Ban Thế Đạo sau đây:

"Khi hôm qua có luận về Thế Đạo, nên căn dặn phò loan đặng Lão giải nghĩa điều ấy.

Hộ Pháp đã hiểu tổ chức của Hội Thánh Thiên Chúa Giáo, có Chức sắc Thế Đạo, pháp văn gọi rằng Dignitaires laïques.

*Hiền hữu đã có phong phẩm **Hiền Tài**, sao không thêm 3 phẩm trên nữa cho đủ 4 như của họ.*

Hộ Pháp bạch: - Xin Ngài chỉ rõ.

*- Thêm vào 3 phẩm Thế Đạo này: **Quốc Sĩ, Đại Phu, Phu Tử.**"*

Như vậy, Ban Thế Đạo có 4 phẩm Chức sắc:

Phẩm **Hiền Tài**, do Đức Phạm Hộ Pháp lập ra.

Ba phẩm: **Quốc Sĩ, Đại Phu, Phu Tử**, do Đức Lý Giáo Tông lập ra.

Chức sắc Ban Thế Đạo có 4 phẩm trật:

- **Hiền Tài**
- **Quốc Sĩ**
- **Đại Phu**
- **Phu Tử**

Tuy Đức Lý Giáo Tông và Đức Phạm Hộ Pháp đã định ra như vậy từ ngày 7-1-1954, nhưng mãi đến 11 năm sau, Hội Thánh Hiệp Thiên Đài (HTĐ) mới lập Qui Điều cho Ban Thế Đạo, được Đức Cao Thượng Sanh ban hành ngày 28-2-Ất Ty (dl 30-3-1965), và sau đó lập Nội Luật Ban Thế Đạo, được Đức Cao Thượng Sanh ban hành ngày 27-11-Mậu Thân (dl 15-1-1969).

Kể từ ngày Đức Thượng Sanh ban hành Qui Điều Ban Thế Đạo (Ngày 28-2-Ất Ty, dl 30-3-1965), Hội Thánh Hiệp Thiên Đài đã tấn phong 5 đợt Hiền Tài (5 Khóa Hiền Tài từ Khóa I đến Khóa V) được tuyển chọn và tấn phong. Tổng cộng là **706 vị** (trong danh sách này không kể các vị Hiền Tài được tấn phong trước như Hiền Tài Hồ Tấn Khoa, etc.):

Khóa I: có 57 vị, ngày 7-9-1966. Danh sách do Đức Đức Thượng Sanh Cao Hoài Sang ấn ký

Khóa II: có 123 vị, ngày 30-12-1967. Danh sách do Đức Thượng Sanh Cao Hoài Sang ấn ký.

Khóa III: có 78 vị, ngày 15-2-1970. Danh sách do ngài Cải Trạng Hiệp Thiên Đài kiêm xử lý thường vụ Văn Phòng Chương Quán Ban Thế Đạo Nguyễn văn Hợi ký.

Khóa IV: có 162 vị, ngày 19-4-1972. Danh sách do do Quán Văn Phòng Quán Nhiệm Trung Ương Ban Thế Đạo, Hiền Tài Phan Tử Anh ký.

Khóa V: có 286 vị, ngày 15-8-1973. Danh sách do Tổng Quán Nhiệm Trung Ương Ban Thế Đạo, Hiền Tài Phạm Tấn Xuân ký.

Sau đó có rất đông nhân tài, các nhà trí thức, các sĩ quan trong quân đội, các sinh viên đại học, thương gia, v.v.v... đã nộp hồ sơ cầu phong Hiền Tài (Khóa VI và các khóa kế tiếp) nhưng chưa được tấn phong. **Tổng số là: 424 vị** (con số không chính xác cho lắm).

Mỗi vị Hiền Tài được chọn đều có Thánh Lệnh phong cho. Thánh Lệnh do Đức Thượng Sanh hoặc ngài Hiến Pháp Trương Hữu Đức, Chương Quán Hiệp Thiên Đài ký. Trong Thánh Lệnh ghi rõ: các vị Hiền Tài trên đây phải tôn trọng Luật Pháp chơn truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh và tuân hành Qui Điều và Nội Luật của Ban Thế Đạo.

Về nhiệm vụ và quyền hành của chức sắc Hiền Tài Ban Thế Đạo khi tham gia Hành Chánh Đạo, có một số ý kiến bảo là:

- Hiền Tài không được quyền tham gia Hành Chánh Đạo,
- Hiền Tài không được phép dâng sớ lên Đức Chí Tôn hay Đức Phật Mẫu.

Ý kiến nêu trên là hoàn toàn đúng, nếu là ở Quốc Nội (Tòa Thánh Tây Ninh trước năm 1975). Còn ở Quốc Ngoại hiện nay, trường hợp rất là đặc biệt, coi như không có Chức Sắc Cửu Trùng Đài, thì cũng phải có phần uyển chuyển để phát triển Đạo (xin đọc bài viết “Đạo Tâm - Chơn Pháp Đạo Tâm”, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại, 2017).

Trong quá khứ, tại Tòa Thánh Tây Ninh, chức sắc Hiệp Thiên Đài đã được chỉ định đảm nhiệm Quyền Hành bên Hành Chánh Đạo Cửu Trùng Đài (CTĐ). Theo Pháp Chánh Truyền, Đức Chí Tôn lập Đạo Cao Đài với hình thể gồm có ba Đài:
- Cửu Trùng Đài: dưới quyền Đức Giáo Tông, nắm quyền Hành Pháp (Hành Chánh Đạo),
- Hiệp Thiên Đài: dưới quyền Đức Hộ Pháp, nắm quyền Tư Pháp,
- Bát Quái Đài: dưới quyền Đức Chí Tôn, nắm quyền Lập Pháp Thiêng Liêng.

Mặc dầu Cửu Trùng Đài (CTĐ) và Hiệp Thiện Đài (HTĐ) có nhiệm vụ khác nhau, nhưng trong những trường hợp đặc biệt, vì nhu cầu đạo sự, Chức Sắc HTĐ vẫn có thể đảm nhiệm quyền hành bên CTĐ. Lịch sử đã cho biết điều này: trước kia, Quý Vị Thời Quân đã từng đảm nhiệm quyền hành Chương Pháp, Đầu Sư, Chánh Phối Sư và Thống Quản Phước Thiện.

Ngày mùng 7 tháng 3 Quý Dậu (1-4-1933), Đức Quyền Giáo Tông và Đức Hộ Pháp có ra Châu Tri số 1 sắp đặt lại việc chánh trị của nền Đạo:

- Trong lúc Chương Pháp chưa có chánh vị thì quyền hành Chương Pháp giao cho Hiệp Thiên Đài cầm. Ba vị Thời Quân cầm quyền Chương Pháp là :

- Ngài Bảo Pháp Nguyễn Trung Hậu,
- Ngài Bảo Thế Lê Thiện Phước,
- Ngài Hiến Đạo Phạm Văn Tươi.

- Trong lúc Chánh Phối Sư chưa có chánh vị thì quyền hành Chánh Phối Sư giao cho Hiệp Thiên Đài cầm. Ba vị Thời Quân cầm quyền Chánh Phối Sư (CPS) là :

- Ngài Khai Pháp Trần Duy Nghĩa cầm quyền Ngọc CPS,
- Ngài Khai Đạo Phạm Tấn Đãi cầm quyền Thái CPS,
- Ngài Khai Thế Thái Văn Thâu cầm quyền Thượng CPS.

- Cuối năm Bính Tuất (1946), Đức Hộ Pháp thành lập Hội Thánh Phước Thiện, Đức Ngài bổ nhiệm Ngài Hiến Đạo Phạm Văn Tươi làm Thống Quản Phước Thiện.

- Đầu năm 1966, Đức Thượng Sanh bổ nhiệm Ngài Hiến Thế Nguyễn Văn Mạnh làm Thống Quản Phước Thiện, Thánh Lệnh số 47/TL ngày 20-12-Ất Tỵ (11-1-1966).

- Đầu năm 1959, Ngài Bảo Thế Lê Thiện Phước được cử đảm nhiệm Quyền Đầu Sư bên Cửu Trùng Đài, Đạo Lệnh số 15/ĐL ngày 11-1-Kỷ Hợi (18-2-1959).

- Sau khi Đức Quyền Giáo Tông Lê Văn Trung Qui Thiên (13-10 Giáp Tuất, 19-11-1934), Đức Lý Giáo Tông giảng cơ giao quyền hành Giáo Tông hữu hình tại thế cho Đức Hộ Pháp nắm giữ. Tiếp theo, Đại Hội Nhơn Sanh và Đại Hội Hội Thánh đồng yêu cầu Đức Hộ Pháp nắm Chương Quản Cửu Trùng Đài cho đến ngày có đủ 3 vị Đầu Sư, để sớm chinh đốn nền Đạo.

Kể từ ngày 6-11 Giáp Tuất (12-12-1934), Đức Hộ Pháp chánh thức nắm quyền thống nhất, Chương Quản Nhị Hữu Hình Đài: Hiệp Thiện và Cửu Trùng.

Trước đó, vào ngày 29-12 Quý Dậu (12-02-34), Lục Nương, Diêu Trì Cung có giảng cơ cho biết sự Chuyển Pháp của Ngọc Hư Cung như sau : “... Ngọc Hư Chuyển Pháp, Cả

Thiên Thơ hủy phá, sửa cải Pháp Chơn Truyền. Chư Thần, Thánh, Tiên, Phật vui mừng chẳng siết, Diêu Trì Từ Mẫu đẹp dạ không cùng,... ”. (TNHT Q2 – in năm 1972).

Sau biến cố lịch sử tháng tư năm 1975, có một số Hiền Tài (ước lượng khoảng 150 vị, không rõ số ?) đã có cơ hội ra sống ở hải ngoại, định cư tại nhiều quốc gia trên thế giới: Hoa Kỳ, Australia, Đức, Pháp, Canada, v.v.v... Vì nhiều lý do khác nhau, rất nhiều vị Hiền Tài đã không hoạt động trong Ban Thế Đạo tại hải ngoại. Một số các vị Hiền Tài đã không những không hợp tác với Ban Thế Đạo mà còn “gây chia rẽ và tạo nên những khó khăn” trong sự sinh hoạt, phát huy của Ban Thế Đạo Hải Ngoại trên con đường phát triển nền Đạo Cao Đài tại hải ngoại.

Thánh Giáo của Đức Chí Tôn (5-3-1927) dạy: Thầy hằng muốn cho các con hiệp chung nhau mở đường chánh giáo, phải biết tương thân tương ái, chia vui sẻ nhọc cho nhau mà đìu dắt chúng sanh. Nếu vì chút phàm tâm mà chia đường phân rẽ, ghét nghịch lẫn nhau, các con sẽ treo gương bất chánh cho kẻ sau, lại nền Đạo cũng vì đó mà khó mau thành đặng. Các con khá để ý đến, ấy là các con hiến cho Thầy một sự thành kính trọng hậu đó.

Cho đến ngày hôm nay, một số vị Hiền Tài niên trưởng đã ra đi (vì lớn tuổi), một số vị thích sống đời “riêng tư, ẩn dật” không màng thế sự, một số vì tình trạng sức khỏe, một số còn “lương lực” chưa “nhập cuộc” hoạt động trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại và một số với nhiều lý do tình trạng khác nhau, vv.. các vị này đã không có cơ hội hoạt động trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại (Tòa Thánh Tây Ninh).

Con số các vị Hiền Tài đã đang “thật sự hoạt động” trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại thì ít quá, nhưng họ là những người đầy nhiệt tâm hết lòng vì Đạo. Các vị này đã cố gắng không ngừng, duy trì và phát triển Cao Đài tại hải ngoại trên 30 năm qua. Quả thật là một “sự mầu nhiệm” mà các đấng thiêng liêng đã “hướng dẫn và giúp đỡ”. Nếu nhìn lại ngày Đức Chí Tôn mở Đạo (năm 1926) với 12 môn đồ, chỉ có 8 môn đồ hoạt động, một năm sau (1927) số môn đồ lên đến muôn người:

Mercredi 2 Février 1927 (30-12-Bính Dần).

Ngọc-Hoàng Thượng Đế Viết Cao Đài Giáo Đạo Nam Phương

Các con! Mừng các con ...

Trung, Cư, Tắc, mấy con có nhớ đêm nay năm rồi thế nào, còn nay ra thế nào chẳng?

Trịnh Thị Ái Nữ, Hiếu, hai con đã thấy Thầy giữ lời hứa thế nào chưa?

Thầy lập Đạo năm rồi ngày này thì Môn Đệ của Thầy chỉ có mười hai đứa, mà bốn đứa vào nơi tay chúa Quỉ, chỉ còn lại tám. Trong tám đứa thì lại còn một đôi đứa biếng nhác mà không hành Đạo.

Thầy hỏi, nếu chẳng phải quyền hành Thầy, dầu cho một vị Phật thiết lớn giáng thế đi nữa cũng chưa phương chi mà độ hơn bốn muôn sanh linh nhờ tay có sáu đứa Môn Đệ trong một năm cho đặng bao giờ”...

1. Tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại

Tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã được thánh lập sau năm 1975 tại Califotnia, USA. Hệ thống hoạt động và điều hành Ban Thế Đạo tại hải ngoại gồm: Ban Thế Đạo Trung Ương có nhiệm vụ quản trị và điều hành hoạt động toàn diện tổ chức Ban Thế Đạo tại hải ngoại. Dưới Ban Thế Đạo Trung Ương là tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại. Ban Thế Đạo Hải Ngoại gồm tổ chức Ban Thế Đạo trên toàn cầu đã và đang hoạt động ở nhiều quốc gia trên thế giới: Ban Thế Đạo Hải Ngoại Hoa Kỳ (USA), Ban Thế Đạo Hải Ngoại Canada, Ban Thế Đạo Hải Ngoại Pháp (France), Ban Thế Đạo Hải Ngoại Đức (Germany), Ban Thế Đạo Hải Ngoại Úc Châu (Australia), etc. Tại Hoa Kỳ, Ban Thế Đạo Hải Ngoại Hoa Kỳ cũng gồm nhiều tổ chức Ban Thế Đạo tại các tiểu bang, thí dụ như Ban Thế Đạo Texas (tiểu bang Texas), Ban Thế Đạo Georgia (tiểu bang Georgia), Ban Thế Đạo Ohio (tiểu bang Ohio), Ban Thế Đạo vùng New England và các tiểu bang Michigan, New Jersey, New York, Pennsylvania, Ban Thế Đạo của các quốc gia trên thế giới cũng sẽ có tổ chức tương tự như Ban Thế Đạo Hoa Kỳ.

Như đã ghi bên trên, kể từ ngày Đức Thượng Sanh ban hành Quy Điều Ban Thế Đạo (Ngày 28-2-Ất Tỵ, dl 30-3-1965), Hội Thánh Hiệp Thiên Đài (HTĐ) đã tấn phong 5 đợt Hiền Tài như sau:

* Khóa I:	57 vị,	tấn phong ngày 21-09-1966.
* Khóa II:	123 vị,	tấn phong ngày 30-12-1967
* Khóa III:	78 vị,	tấn phong ngày 15-02-1970.
* Khóa IV:	162 vị,	tấn phong ngày 19-04-1972.
* Khóa V:	286 vị,	tấn phong ngày 15-08-1973.
Tổng cộng:	706 vị	Hiền Tài đã được tấn phong.

Sau đó có rất đông nhân tài, etc. đã nạp hồ sơ cầu phong Hiền Tài (Khóa VI và các khóa kế tiếp) nhưng chưa được tấn phong. **Tổng số là: 424 vị.**

2. Chương Trình “Cầu Hiền Giúp Đạo” của Ban Thế Đạo Hải Ngoại

Căn cứ vào Bản Qui Điều và Nội Luật Ban Thế Đạo do Hội Thánh ban hành. Tạo dựng một Thế hệ Kế Thừa cho Ban Thế Đạo Hải Ngoại là một Chủ trương không những đáp ứng nhu cầu thực tế hiện nay mà còn nhằm thực hiện đường lối của Hội Thánh trước năm 1975 khi thành lập Ban Thế Đạo. **Đó là "Nhằm thu hút, tiếp rước Nhân tài có thiện tâm giúp Đạo và góp phần đui độ Nguyên Nhân nhập trường Công quả"**.

Để thực hiện chủ trương "**Cầu Hiền Giúp Đạo**" của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh trước năm 1975, và áp dụng chủ trương này vào tình hình thực tế hiện nay không còn Hội Thánh, không có cơ bút, Ban Thế Đạo Hải Ngoại kêu gọi và thân mời Quý vị Nhân Tài có Đạo Tâm muốn phục vụ cho Đạo Cao Đài trong việc Hoằng Khai Đại Đạo và Phổ Độ chúng sanh, xin vui lòng làm hồ sơ gửi đến Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

Việc thực hiện Chủ trương nêu trên hoàn toàn không phải là tuyển chọn hoặc ban phẩm vị Hiền Tài cho các ứng viên đủ điều kiện như việc làm của Hội Thánh trước đây, mà chỉ nhằm tạo điều kiện cho Quý vị có Đạo Tâm, đủ tiêu chuẩn, **hội nhập vào Ban Thế Đạo với tư cách là Hiền Tài Dự Phong để có cơ hội lập công bồi đức trong cửa Đạo.**

Năm 2000, căn cứ vào sự thống nhất của tất cả Hiền Tài Ban Thế Đạo ở Hải ngoại về việc thực hiện Chủ Trương "Thế Hệ Kế Thừa", Ban Thế Đạo ở Hải Ngoại và do nhu cầu cần thiết để phổ nền Đại Đạo ở Hải Ngoại. Ban Thế Đạo Hải Ngoại thành lập cấp bậc "**Hiền Tài Dự Phong.**"

Hiền Tài Dự Phong (HTDP) là thành viên chính thức của Ban Thế Đạo ở Hải Ngoại, hoạt động dưới sự điều hợp và theo Kế hoạch thống nhất của Ban Quản Nhiệm Hải Ngoại - Ban Thế Đạo thuộc Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh. Muốn gia nhập vào Ban Thế Đạo với chức danh Hiền Tài Dự Phong, các ứng viên cần phải tốt nghiệp với bằng Associate Degree hoặc Bachelor Degree và hội đủ các tiêu chuẩn ghi rõ trong Quy Điều và Nội Luật Ban Thế Đạo.

*Ban Thế Đạo Hải Ngoại cũng đã dành điều kiện dễ dàng cho các vị đã nộp hồ sơ cầu phong Hiền Tài Khóa VI Ban Thế Đạo Tòa Thánh Tây Ninh vào phẩm "**Hiền Tài Dự Phong**".*

Đầu năm 2017, Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã quyết định không còn danh xưng Hiền Tài Dự Phong nữa. Thông Cáo Số #4 BTĐ/HN ký ngày 1 tháng 6 năm 2017 đã trình bày quyết định về việc Hiền Tài Dự Phong chuyển sang Hiến Tài. Thông Cáo Số #4 này cũng nói rõ là đối với quý vị Hiền Tài Dự Phong cần chỉnh vị sang Hiến Tài, quý vị chỉ cần thông báo về Ban Thế Đạo Hải Ngoại để quý vị tham gia vào hoạt động trong hệ thống Ban Thế

Đạo Hải Ngoại. Một số Hiền Tài Dự Phong đã chính thức là Hiền Tài và đang hoạt động trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

*Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã thông báo và rất tha thiết kính mời các vị Hiền Tài Dự Phong “**Nhập Cuộc**” tham gia vào hoạt động trong tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại, Tòa Thánh Tây Ninh.*

VI. Vai Trò Và Trách Nhiệm Của Chức Sắc Ban Thế Đạo Hải Ngoại

1. Chức Sắc Ban Thế Đạo Nhập Cuộc

Thánh Giáo Đức Chí Tôn đã tiên đoán từ lúc lập Đạo: Cao Đài không chỉ mở ra tại nước Việt Nam nhỏ bé mà sau này sẽ truyền bá giáo lý Cao Đài ra khắp năm châu để cứu rỗi nhân loại và tạo sự hòa đồng bác ái cho cả nhơn loại.

Bây giờ chúng ta thấy được phần nào sự ứng nghiệm mà từ gần 100 năm về trước không ai có thể nghĩ rằng dân tộc Việt Nam được đi ra khắp thế giới và được hưởng một đời sống ổn định tiện nghi tại hải ngoại. Nhiệm vụ Thiêng Liêng của các tín đồ Cao Đài là **cùng nhau phổ truyền chân Đạo của Đức Chí Tôn.**

Trong hoạt động sinh hoạt bình thường hằng ngày, giao tế xã hội, tham dự hội nghị tôn giáo, tại sở làm, trường học, đi du lịch, etc... chúng ta

- Có nhiều dịp và cơ hội gặp rất là nhiều người từ nhiều quốc gia khác nhau
- Có thể gặp người không phải là tín đồ Cao Đài, họ muốn hiểu biết thêm về Đạo Cao Đài;
- Cơ hội gặp các học giả, giáo sư đang nghiên cứu về Triết Lý Cao Đài, họ muốn tìm hiểu liên lạc với các chức sắc Cao Đài (trong trường hợp này là Ban Thế Đạo Hải Ngoại).
- Gặp các vị tín đồ Cao Đài chi phái và không chi phái, chúng ta cần phải giải thích nhiều hơn và tạo điều kiện để giúp họ hoạt động với chúng ta.
- Có những trường hợp phải giải thích hoặc đính chánh các ý kiến, nhận định sai lầm về Cao Đài;
- May mắn hơn, gặp các vị tín đồ hiểu nhiều về giáo lý Đạo, chúng ta có cơ hội học hỏi và tạo thêm “dây liên lạc”
- Tham dự các hoạt động tôn giáo mà rất là nhiều người muốn biết về Đại Đạo Cao Đài.
- Tham dự các hội nghị tôn giáo hoàn cầu và cho thuyết trình về Triết Lý Cao Đài.
- Được mời cho thuyết trình về Đạo Cao Đài tại các trường Đại Học, Viện Nghiên Cứu, các Đại Chung Viện của các tôn giáo.
- Trong nhiều trường hợp nêu trên, sự hiểu biết về ngoại ngữ (Anh Ngữ chẳng hạn) là cần

thiết để bàn chuyện và giải thích sự thắc mắc, vv.

- Và nhiều trường hợp khác nữa, vv...

Trong tất cả các những trường hợp ghi như bên trên, người tín hữu Cao Đài phải nhận thức vai trò và nhiệm vụ của mình đối với sự phổ thông Đại Đạo ở hải ngoại.

Đêm 27-10-1926, Đức NGỌC HOÀNG THUẬN ĐẾ có nhắc nhở cho các tín hữu “Các con phải chung hiệp nhau mãi mãi theo ý muốn của Thầy và hãy truyền bá khắp hoàn cầu thuyết hòa bình tương thân tương ái.”

Muốn truyền bá Đạo thì phải học Đạo, phải biết Đạo. Đây là “Thiên Ý” của Đức Chí Tôn, Ngài muốn con cái Đức Ngài ráng cố gắng học hỏi các luật Đạo, các Thánh Ngôn Thầy dạy. Rồi truyền bá đến mọi người trên khắp hoàn cầu.

TTHT Q.1 / 60. Thánh giáo dạy khá đem hết trí lực thi thố chớ sụt sè. Le 8 Janvier 1927

THẦY, các con

Thầy vui thấy hơn sanh biết hỏi ngộ, chẳng quản dậm dài, đến hội hiệp nhau mà để bước vào đường đạo đức. Các con phải biết hễ là người thì phải biết Đạo; không biết Đạo không phải là người. Cái chánh cái tà rồi đây sẽ phân biệt nhau. Nếu các con còn để một vài điểm mờ hồ trong dạ thì làm sao chóng đến nơi, đến chốn đặng?

Các con phải đồng tâm hiệp lực nhau, bỏ hết các điều tệ theo thường tình, thì mới dễ thành Đạo. Vậy Thầy khuyên các con đưa nào có trí lực bao nhiêu khá đem ra mà thi thố, chớ dưng sụt sè theo thói nữ nhi, vậy cũng uổng cái điểm linh quang của Thầy ban cho các con lắm. Các con hiểu à! Thầy

Tất cả chúng ta con cái Đức Chí Tôn có một trách nhiệm tinh thần rất là quan trọng là thực hiện lời nói của THẦY đã dự đoán. Ban Thế Đạo Hải Ngoại Tòa Thánh Tây Ninh rất là mong muốn các vị chức sắc Ban Thế Đạo (từ Khóa 1 đến Khóa V và các khóa sau), là những vị niên trưởng, hiểu nhiều về Giáo Lý Đạo Cao Đài, nếu tình trạng sức khỏe cho phép, trong niềm tin Đại Đạo, xin cùng “chung hiệp nhau mãi mãi theo ý muốn của Thầy của Đức Chí Tôn và hãy cùng nhau hoạt động truyền bá khắp hoàn cầu triết lý Cao Đài trong tình tương thân tương ái”.

*Đức Chí Tôn, Ngài sẽ rất lấy làm vui lòng khi thấy các vị Hiền Tài này nhập cuộc. Thầy lại dặn các con: nếu kẻ **không tu**, làm đủ phận người, công bình, chánh trực, khi hồn xuất ra khỏi xác thì cứ theo đẳng cấp gần trên mà luân hồi lại nữa thì biết chừng nào đặng hội hiệp cùng Thầy? Nên Thầy cho một quyền rộng rãi cho cả hơn loại Càn Khôn*

Thế Giới, nếu biết ngộ kiếp một đời tu, đủ trở về cùng Thầy đặng; mà... hại thay!... mất Thầy chưa đặng hữu hạnh hoan lạc, thấy đặng kẻ ấy.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại với rộng tầm tay đến với các vị chức sắc Ban Thế Đạo trong 5 Khóa và các khóa sau, thành tâm kêu gọi và mời các vị chức sắc Ban Thế Đạo “**Nhập Cuộc**” giúp để phát triển Đạo. Các vị Hiền Tài này có thể hoạt động với Ban Thế Đạo Hải Ngoại hay trong các Hành Chánh Đạo trong các cơ quan khác như: Cơ Quan Khảo Cứu Vụ, Cơ Quan Phước Thiện, Cơ Quan Truyền Giáo, Viện Đại Học, , etc. để nghiên cứu, khảo cứu, viết dịch sang ngoại ngữ bài vở về giáo lý, triết lý Cao Đài và các tôn giáo khác.

Đa số các vị Hiền Tài hơn 30 năm qua đã không hoạt động với tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại (BTĐHN), không có nghĩa là họ hoàn toàn tránh xa các hoạt động trong Đạo Cao Đài, mà có thể là họ không có cơ hội, không muốn sinh hoạt hay hoạt động trong “Hành Chánh Đạo” vì sợ bị “phiền toái”, họ vẫn đi đến các Thánh Thất gần nơi (cho tiện) để cúng kiếng, cầu nguyện, hiến lễ, mà họ KHÔNG cần phân biệt hay để ý đến “Cao Đài chi phái hay không”, họ không sinh hoạt với các đồng Đạo, họ sống một đời sống “tinh thần” rất là riêng tư. Trên đà phát triển của Ban Thế Đạo Hải Ngoại trong những năm gần đây, các cơ quan Khảo Cứu Vụ, Viện Đại Học, Cơ Quan Phước Thiện, Cơ Quan Truyền Giáo đã bắt đầu thành lập và hoạt động, “nhân sự” rất là cần thiết để phát triển các tổ chức này. Các vị Hiền Tài này có thể suy nghĩ lại, có thể bắt đầu lại cuộc hành trình trên con đường phục vụ nền Đại Đạo, tìm đến nguồn cội, để sinh hoạt và phụ vào việc phát triển Đạo. Ban Thế Đạo Hải Ngoại chắc chắn là sẽ mở rộng tầm tay đến với tất cả các vị Hiền Tài này, để cùng nhau hoạt động phát triển nền Đại Đạo tại hải ngoại.

*Các vị Hiền Tài này, hiểu nhiều về Đạo, nay có lẽ thời cơ đến, có cơ hội “**Nhập Cuộc**” với Ban Thế Đạo Hải Ngoại để cùng phục vụ phát huy nền Đại Đạo trong các cơ quan mà họ có thể hoạt động hữu hiệu và phù hợp với khả năng. Các vị này có thể hoạt động trong các tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại với nhiều vai trò khác nhau. Cùng với các chức sắc Ban Thế Đạo tham dự các hội nghị tôn giáo quốc tế, hoạt động trong hợp tác với các trường đại học, các viện nghiên cứu tôn giáo, giảng dạy giáo lý, viết bài về thần học Cao Đài, v.v.v... Họ có thể giúp đỡ thế hệ kế tiếp trong việc dạy học giáo lý, phát triển, mở mang nền Đại Đạo.*

Xin chân thành kính mời các vị Hiền Tài NHẬP CUỘC với Ban Thế Đạo Hải Ngoại để cùng nhau phát huy Đạo Cao Đài tại hải ngoại.

2. Chiêu Hiền Đãi Sĩ – Tuyển Mộ Nhân Tài Giúp Đạo

Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã không ngừng hoạt động trong “thiên vị và nhiệm vụ” mà Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp Giao tin tưởng và giao phó, tuyển lựa nhân tài ở khắp nơi trong mọi lãnh vực vào Ban Thế Đạo để phổ truyền và phát huy nền Đại Đạo.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại hoạt động trong tinh thần “Chiêu Hiền Đãi Sĩ”, mời các nhân tài vào phẩm Hiền Tài, Quốc Sĩ để cùng phát huy Đạo Cao Đài tại hải ngoại. Các vị Quốc Sĩ này trong tương lai, sẽ giúp vào sự thành lập và phát triển các cơ quan giáo dục của Ban Thế Đạo Hải Ngoại như Viện Đại Học, Khảo Cứu Vụ, Cơ Quan Truyền Giáo, Hàn Lâm Viện, etc.. Trong thời gian hiện tại, Khảo Cứu Vụ đã được thành lập và đang hoạt động (trong tình trạng thiếu nhân sự); Viện Đại Học Cao Đài cũng đang trên đường thành lập và cần sự giúp đỡ của các vị Quốc Sĩ, Hiền Tài. Hàn Lâm Viện cũng đang được đề nghị thành lập trong tương lai. Các vị Quốc Sĩ, Hiền Tài sẽ giữ một vai trò rất là trọng yếu trong các tổ chức này. Các tổ chức Hành Chánh Đạo ở hải ngoại cũng rất cần sự “giúp đỡ và hợp tác” của tất cả các vị chức sắc trong Ban Thế Đạo.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại hoạt động theo Qui Điều và Nội Luật đã được tu chỉnh do Hội Thánh Hiệp Thiên Đài theo Vi bằng số 10/VB ngày mùng 6 tháng 6 năm Kỷ Dậu (DL ngày 19.7.1969).

Trong Bản Tin Thế Đạo Số 74 ngày 17 tháng 2, 2017, Ban Thế Đạo Hải Ngoại thông báo **thành lập cấp bậc Quốc Sĩ, để tuyển mời các nhân tài, các vị có học vị bằng cấp Tiến Sĩ hoặc tương đương**, các vị Tướng Lãnh hoặc các Tổng Bộ Trưởng, Bộ Trưởng, Sứ Thần, các nhân sĩ có công nghiệp vĩ đại đối với Quốc gia dân tộc có bằng chứng cụ thể, vv... có thiện tâm giúp Đạo trợ Đồi, thêm vào đó, các vị Hiền Tài có đủ hạnh đức, đã dày công giúp Đạo trợ Đồi được công chúng hoan nghinh, có giấy tờ chứng minh, tham gia hoạt động trong BTĐ/HN.

Bản Tin Thế Đạo Số 74 ngày 17 tháng 2, 2017 cũng thông báo điều kiện gia nhập Ban Thế Đạo phẩm **Hiền Tài**: các vị có học vị văn bằng bachelor (BA, BS) hoặc tương đương trở lên; các doanh nhân (ng nghiệp chủ, điền chủ, thầu khoán, v.v...) hoặc những cá nhân có công nghiệp giúp ích cho Đạo có đủ bằng chứng; đặc biệt những vị nổi danh ngoài xã hội như nhạc sĩ, điêu khắc, kiến trúc, hoặc họa sĩ v.v...

Ban Thế Đạo trong đường lối “Chiêu Hiền Đãi Sĩ”, thì sự tuyển lựa các vị Hiền Tài, Quốc Sĩ *không thể nào giới hạn trong “nội địa hay quốc nội” được. Ban Thế Đạo mở rộng sự tuyển chọn đến khắp năm châu (khắp mọi nơi trên hoàn cầu).*

Riêng đối với những vị Hiền Tài Dự Phong, những vị này chỉ cần phải nạp Phiếu Gia Nhập vào Ban Thế Đạo Hải Ngoại (Hiền Tài) (Mẫu 5-HT).

3. Nghiên Cứu Căn Bản Giáo Lý Cao Đài

“Khảo Cứu Vụ” đã được thành lập có nhiệm vụ nghiên cứu Giáo-lý, Văn-hóa và Lịch sử của Đạo (Ban Đạo Sử), để phát huy và truyền bá cho mọi người đều biết. Sự phát triển của tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại, sự sinh hoạt với cộng đồng tôn giáo hoàn cầu và các đại học là một trong những hoạt động rất là cần thiết. Khảo Cứu Vụ là một cơ quan “rất quan trọng” để phục vụ và giúp vào mục đích dài hạn này. Trên đà tiến hóa trong nền văn minh của nhân loại, các vị chức sắc (Hiền Tài, Quốc Sĩ) trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại đóng một vai trò quan trọng trong các sinh hoạt và nhiệm vụ ghi bên trên. Các vị Quốc Sĩ, Hiền Tài sẽ giúp Ban Thế Đạo Hải Ngoại trong sự hợp tác nghiên cứu giáo lý thần học với các tôn giáo trên toàn cầu, các viện nghiên cứu thần học, các trường đại học và các hoạt động liên hệ.

Khảo Cứu Vụ là “cơ quan với những bước khảo cứu đầu tiên” sẽ tạo nền tảng “căn bản” để cho sự thành hình của Hàn Lâm Viện trong tương lai. Khảo Cứu Vụ rất cần sự giúp sức, tham gia hoạt động của các vị Hiền Tài, Quốc Sĩ trong nhiều lãnh vực nghiên cứu giáo lý Cao Đài.

Ở trường đời, phần đông đều học với mục đích kiếm được mảnh bằng để mưu cầu sinh nhai, hay mưu cầu chút danh lợi. Còn học đạo trái lại, chúng ta trước hết đã có tư tưởng vô tư, không học riêng cho mình, mà học để trở thành con người tốt, con người phụng sự cho nhân quần cho đạo nghĩa, đó là có tánh cách vị tha. Khi có được một quan niệm đúng đắn về học tập rồi, chúng ta sẽ học với tinh thần cầu tiến, không ai cưỡng chế mình, mà chính mình đào tạo cho mình một cơ sở vững vàng về đạo đức, về kiến thức ở đời, ngõ hầu mai này sẽ xuất thân giúp Đời giúp Đạo hoặc trở thành những phần tử tốt đẹp trong xã hội nhân sinh. Đó là một giá trị rất cao đẹp mà những nhà đạo đức trên thế giới đều công nhận. Chẳng cứ thế thôi đâu, học là sửa soạn cho hành. Chúng ta học thì phải hành mới có công dụng thực sự cho sự học.

Nghiên cứu Giáo Lý là chuẩn bị sẵn sàng hành trang cần và đủ để có thể đáp ứng được khả năng xây dựng kế hoạch đào tạo ra hàng ngũ chức sắc, chức việc phục vụ cho Ban Thế Đạo Hải Ngoại và phát triển lớp hậu tấn kế thừa cho mai sau (nếu sau này những người trong lớp trẻ hôm nay có cơ hội được nắm giữ các phẩm vị trọng yếu trong cơ Đạo Cao Đài trong tương lai).

4. Truyền Bá Giáo Lý Cao Đài

Với phương tiện kỹ thuật hiện nay, giảng dạy giáo lý trên “online”, trên truyền hình, trên băng đĩa sách nói rất thuận lợi. Cơ Quan Truyền Giáo ở hải ngoại có nhiều cơ hội truyền

bá tôn chỉ, giáo lý đại đồng của Tôn Giáo Cao Đài trên diễn trường của các hội nghị tôn giáo quốc tế. So với các tôn giáo bạn và so với các chi phái khác, Ban Thế Đạo Hải Ngoại không đủ nhân lực phụ giúp các hoạt động này? Ban Thế Đạo Hải Ngoại phải làm sao? Tùy hoàn cảnh mà xoay trở để làm được việc cần phải làm.

Trong tình trạng hiện nay, Khảo Cứu Vụ và Cơ Quan Truyền Giáo sẽ hoạt động tích cực để phổ truyền và phát triển Đạo Cao Đài ở hải ngoại về nhiều lãnh vực khác nhau như kinh sách, tài liệu, huấn luyện, v.v.v..., biên soạn các sách vở về các nghi lễ như cách thờ phượng, v.v.v... do chính Đức Chí Tôn giảng cơ dạy và giải thích rõ ràng, chớ không do người phạm hay chức sắc trong Giáo Hội trong các Tôn giáo đã có đặt ra theo phong tục địa phương hay ý riêng như hai thời kỳ Phổ Độ trước. Viện Truyền Thông Báo Chí Khảo Cứu Vụ sẽ đóng một vai trò rất là quan trọng trong những hoạt động này. Những hoạt động này sẽ giúp BTĐHN “chiêu hiền đãi sĩ” và giúp cho Hành Chánh Đạo có cơ hội tuyển lựa nhân sanh vào phục giúp sự mở mang các cơ quan và truyền dạy giáo lý căn bản Cao Đài tại các cơ quan Hành Chánh Đạo địa phương.

Muốn cảm hóa người thì chúng ta phải nói Đạo cho họ nghe mà biết Đạo, biết lẽ chánh lẽ tà, biết con đường tốt đẹp nên theo. Muốn nói Đạo cho hiệu quả thì chúng ta phải học thuộc Thánh Ngôn Thánh giáo, Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, nghiên cứu kỹ lưỡng Giáo lý và Triết lý của Đạo, học cho nhập tâm, rồi mới nói ra bằng lời Thuyết đạo.

Đức Chí Tôn có nói: "Dầu cho sắt đá cỏ cây mà nghe Thánh ngôn của Thầy nơi con nói ra cũng hoan nghinh, hưởng lựa là người".

Giáo lý của thầy có mục đích dạy dỗ các con hòa hợp nhau trong *sự sống chung cộng đồng quyền lợi* và sinh hoạt. Vậy các con hãy *chung hiệp nhau mãi mãi theo ý muốn của Thầy* và hãy truyền bá khắp hoàn cầu thuyết *hòa bình tương thân tương ái*. (TN.122/Q.1)

Vậy chúng ta có thể xem Lời Thuyết Đạo như là những Câu Kinh Vô Tự. Dầu cho người dốt nát, không biết chữ nghe cũng hiểu được.

Các vị Hiền Tài niên trưởng, giới trẻ, các đồng đạo hiểu nhiều về Đạo, còn đang lưỡng lự, nếu có thì giờ, thời cơ đến có thể nhân cơ hội này trở về “**Nhập Cuộc**” cùng hoạt động với các chức sắc trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại để truyền bá giáo lý và phát huy nền Đại Đạo.

5. Khảo Cứu Triết Lý Thần Học Cao Đài

Đây là một vấn đề rất quan trọng cho các chức sắc trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại, các vị Hiền Tài niên trưởng và các vị Quốc Sĩ, đặc biệt là vai trò và hoạt động của Khảo Cứu

Vụ. Con cái Đức Chí Tôn phải tạo ra một nền văn hóa theo sát sự biến chuyển của thời đại. Nói cách khác, văn hóa phải sống, phải theo sát với nền văn minh nhân loại. Phải có những bài viết mới, phải có những hình thức phổ biến mới, phải mở hướng đi mới. Trong văn hóa, ngừng lại không phát triển có nghĩa là lạc hậu, mà lạc hậu thì không thể thực hiện được nguyên tắc phổ độ của Đạo Cao Đài.

Vậy muốn làm cho mọi người hiểu rõ hơn về triết lý Cao Đài, con cái Đức Chí Tôn phải học hỏi ngày càng nhiều để có trình độ văn hóa theo kịp với thời đại, nghiên cứu sâu rộng về triết lý thần học của các tôn giáo trên thế giới để nâng cao sự hiểu biết lên tầm mức quốc tế. Văn hóa có được nâng cao thì việc truyền bá mới càng rộng khắp nơi (toàn cầu).

Lại có người nói: *“Khi đọc kinh sách Cao Đài, tôi có cảm tưởng triết lý đạo quá cổ xưa, chưa thấy điểm nào đáng gọi là mới. Trình độ loài người thì tiến lên như vũ bão. Chỉ cần qua năm, mười năm, là một quan điểm kinh tế, chính trị hay khoa học đã có thể trở thành lỗi thời. Trong điều kiện như thế, Cao Đài có đảm đương nổi sứ mạng phổ độ toàn thế giới không?”*

Suy nghĩ về câu hỏi này, Đức Chí Tôn và các Đấng Thiêng Liêng trong suốt thời kỳ khai Đạo, dùng “cơ bút” đã để lại cho con cái Đức Ngài một “kho tàng vô giá” đó là Tân Luật Pháp Chánh Truyền, Thánh Ngôn Hiệp Tuyển (Thiên Thơ), v.v.v... để làm hành trang cho con cái Đức Ngài trên con đường phát triển Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ trong thất ức niên.

Chơn pháp của Đức Chí Tôn không phải dễ dàng hiểu được, nên Ngài đã dạy trong Thiêng Liêng Hằng Sống như vậy:

“Mình phải rón học, cần mẫn học, ấy là một điều chẳng phải dễ, nhưng phải làm cho đặng thay thế ngôn ngữ cho Đức Chí Tôn. Dem chơn truyền của Ngài để vào tinh thần Nhơn loại. Nếu mình làm không đặng thì thay thế cho Ngài không đặng, cũng như mình làm cho Đức Chí Tôn cảm sao! Mình phải làm đặng thay thế ngôn ngữ cho Ngài. Nếu mình làm không đặng thì thay thế cho Ngài không đặng”.

Nhớ lời dạy của Đức Hộ Pháp, *“ta phải nói thiệt, ăn thiệt, làm thiệt”* nếu giải quyết làm ăn thì còn dễ, bằng như nói thiệt thì quá khó. Đã không rõ Chơn pháp, làm sao thay thế được ngôn ngữ của Chí Tôn mà bảo rằng thiệt”.

Bất cứ một tôn giáo nào, muốn việc truyền giáo thành công đều phải tạo được đức tin và cảm hứng trong Nhơn sanh. Chư Chức sắc biết đồng lao cộng khổ với các tín hữu, biết khinh thường địa vị và quyền lợi để làm gương sáng cho những ai muốn làm công quả để

đổi lấy cái quả tốt đẹp hơn cuộc đời hiện tại. Nếu được những chức sắc Ban Thế Đạo hành đạo có đức độ như vậy, cơ đạo sẽ sớm phổ truyền khắp năm châu.

Người đệ tử Cao Đài phải biết nhẫn nại. **Chữ Nhẫn** đối với người tín đồ rất quan trọng, vì biết **Nhẫn** mới học được nghĩa lý sâu xa, mà Đạo vốn hư hư thực thực, cần trì chí bền lòng.

Theo đạo Phật chữ "**Nhẫn**" là một trong sáu phương pháp tu gọi (Lục độ) của Bồ tát gồm: Bố thí, Trì giới, Tinh tấn, Nhẫn nhục, Thiền định và Trí tuệ. Chúng ta là hành giả đang trên bước đường tu tập. Đừng bao giờ cho mình đã thắng và làm chủ được tâm sân. Khi chúng ta gặp hoàn cảnh chướng duyên phiền não thì nên quán tưởng kẻ thù đó chính là người bạn thân nhất của mình, là thiện tri thức trên lộ trình tu tập của mình. Họ giúp chúng ta có điều kiện để tu "**Nhẫn**".

Nhẫn một bước, sóng yên biển lặng,
Nhẫn một đời, tâm cảnh từ bi.
Nhẫn với mình, tâm sinh hoan hỷ,
Nhẫn với người, hơn thiệt lợi chi?
(TS Tâm Khánh)

Nói thì dễ lắm nhưng khi thực hành thật là khó bởi vì hằng ngày chúng ta luôn ôm ấp cái bản ngã của mình, sống ích kỷ, giận hờn, ganh tỵ, đố kỵ. Lúc nào cũng xem mình là trên hết. Đây chính là nguyên nhân ngăn cản chúng ta tu chữ "**Nhẫn**". Thì bây giờ chúng ta suy nghĩ sống tu tập chữ "**Nhẫn**". Cuộc sống chúng ta sẽ luôn được an vui.

Mặt khác, Thánh ngôn, kinh điển của Đạo Cao Đài rất khác biệt nhiều tôn giáo, với lời hành văn nôm na, vắn tắt, không lý luận, không chứng minh dài dòng. Những chữ chỉ cốt để khiêu gọi cho một lý lẽ cao thâm, để người đạo nghe tiếng vọng trong lòng của mình mà giác ngộ. Sự lung chùng, sự tối tăm của lời văn và cách lập lập nửa vời kích thích óc tò mò để tìm hiểu cái bí nhiệm của thiêng liêng. Nhờ đó mà gọi mở được những ý tưởng thâm sâu tiềm tàng trong mỗi người thích suy luận. Đây là nhiệm vụ quan trọng của các chức sắc Ban Thế Đạo Hải Ngoại trong Khảo Cứu Vụ và Viện Đại Học.

Văn trong Thánh Ngôn và Kinh Điển tràn đầy "Văn Dĩ Tải Đạo" (Văn Để Chở Đạo), và "Thi Dĩ Ngôn Chí" (Thơ Chứa Lời Giới Thiệu), lẫn lộn giữa Thánh Ngôn dạy và thi ca giống như Nam Hoa Kinh của Trang Tử hay Đạo Đức Kinh của Lão Tử.

Do cái Tri và Hành đi đôi như vậy nên có người đã nhận định rằng "Đông Phương không có Triết Gia mà chỉ có Hiền Giả và Thi Nhân". *Trong Thánh Giáo ta thấy nhan nhân thi ca với lời lẽ của bậc Hiền Triết.*

Con đường Đạo Tâm sẽ giúp cho con cái Đức Chí Tôn hiểu rõ những biểu tượng ẩn hiện giáo lý Bí Truyền của Chí Tôn (Bí Pháp Đại Đạo) của các bài Thiên Thơ để vững tiến trên con đường khó khăn hiện tại của nền Đại Đạo Cao Đài mà vẫn duy trì và tuân theo các luật Đạo. “Chơn Pháp Đạo Tâm” sẽ giúp ta suy nghĩ thâm sâu hơn các điều luật trong Đạo và giúp chúng ta bàn luận các luật Đạo và nghiên cứu cái “lời dạy huyền diệu nằm ẩn sâu” trong Thánh Ngôn Thánh Giáo Cao Đài.

Bởi Đạo rất “huyền bí” cao siêu, ít người hiểu nổi, nên các Đấng Giáo Chủ xưa kia phải thuyết Pháp bằng lối “chỉ quanh” cho Nhơn Sanh mới có thể lãnh hội được. Vì vậy mà Kinh Sách dạy Đạo, tự cổ cập kim, kể ra thật là vô số. Nhưng nếu “hiểu tất” thì bao nhiêu Kinh Điển cũng chỉ gom lại có một chữ mà thôi. Chữ ấy là **CHỮ TÂM**

Như đã trình bày bên trên, con đường “Đạo Tâm” trong sẽ là “giếng mối, chìa khóa then chốt” hướng dẫn chúng ta thông hiểu các lời dạy “cao siêu” đó. Đây là thực hành Bí Pháp Đạo Tâm một trong những “Tâm pháp” trong “Chơn Pháp Đạo Tâm” mà nó “đã có và tiềm ẩn” trong Thánh Ngôn Thánh Giáo. (xin đọc bài viết “Đạo Tâm - Tịch Đạo - Chơn Pháp Đạo Tâm”, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh, 2017.

Đức Chí Tôn, THẦY đã tiên đoán từ lúc lập Đạo : *“Cao Đài không chỉ mở ra tại nước Việt Nam nhỏ bé mà sau này sẽ truyền bá giáo lý Cao Đài ra khắp năm châu để cứu rỗi nhân loại và tạo sự hòa đồng bác ái cho cả nhơn loại.”*

*Các nhân tài, học giả, bác sĩ, luật sư, tiến sĩ, các nhân sĩ, các vị Giáo Sư đại học là tín đồ và không phải là tín đồ Cao Đài, nếu có ý định sẵn sàng hợp tác BTĐHN và hoạt động với Viện Đại Học Cao Đài, Khảo Cứu Vụ, các Cơ Quan khác, Ban Thế Đạo Hải Ngoại sẽ mở rộng tầm tay trong tinh thần “chiêu hiền đãi sĩ”, thân mời các vị nầy vào tham dự và hoạt động trong các lãnh vực thích hợp. Ban Thế Đạo Hải Ngoại- Tòa Thánh Tây Ninh rất mong sự “**Nhập Cuộc**” và hợp tác của các vị.*

6. Khảo Cứu Triết Lý Thần Học Các Tôn Giáo

Thần học và triết học lưu tâm đặc biệt về tôn giáo là vì tôn giáo có khả năng mở rộng chân trời hiểu biết của con người vốn đang sống trong thế giới “bên này” nhưng lại có những cảm thức về những gì thuộc về thế giới “bên kia.” Tôn giáo tồn tại để nhắc nhở chúng ta rằng thực tại không chỉ về cái “là” mà còn cả cái “sẽ là”. Tôn giáo cố gắng bảo trì chiều kích siêu việt của cuộc sống bằng cách đối đầu các vấn đề tối hậu của con người: Làm thế nào sống trong thế giới trần tục này mà con người có thể chạm đến chiều sâu thánh thiêng của hiện hữu? Nên dùng ngôn ngữ nào để nói về Đấng Tối Cao vốn vượt

qua mọi giới hạn? Thân phận và ý nghĩa đời người sẽ là gì trong vũ trụ hầu như vô biên và ngẫu nhiên này?

Để trả lời các vấn nạn này tôn giáo mời gọi con người dần thân và phó thác, hành động và dùng ngôn ngữ như thể chúng ta đang “cư ngụ” trong thế giới của niềm tin. Có như thế thì chúng ta mới có thể trải nghiệm và nắm bắt những gì được xem là thánh thiện và huyền nhiệm. Nhưng “kinh nghiệm tôn giáo” thì luôn pha trộn tính chủ quan lẫn khách quan. Khi dùng ngôn ngữ để mô tả kinh nghiệm tôn giáo, chúng ta sẽ gặp các vấn đề khác: làm sao ngôn ngữ và biểu tượng tôn giáo có thể bảo đảm là luôn quy về thực tại siêu việt? hay tránh khỏi hố sâu của ngẫu tượng hay thần tượng hóa? Ngôn ngữ tôn giáo có khả năng mở rộng chân trời siêu nghiệm nhưng nó cũng tiềm tàng các ý thức hệ hay ý đồ thâm kín khác. Tôn giáo không muốn bị sai lầm trong sứ mệnh hướng dẫn con người tìm hạnh phúc tối hậu. Tôn giáo muốn lưu truyền “chân lý” nó đã lãnh nhận một cách hợp lý. Vì thế tôn giáo cũng cần phải phê phán về các dùng ngôn ngữ và biểu tượng của chính mình. Một khi tôn giáo muốn đáp trả nhu cầu căn bản này thì nó sẽ không tránh khỏi vay mượn các phạm trù triết học và bối cảnh văn hóa. Do đó, hành trình tiếp cận tôn giáo thì luôn phải đi qua ngã quanh của kinh nghiệm, ngôn ngữ và khái niệm của bối cảnh văn hóa của nó.

Mục đích Cao Đài Đại Đạo là đem nhân loại đến chỗ Đại Đồng tạo Tân Dân chỉ ư chí thiện trong khuôn viên Tân Luật, Pháp Chánh Truyền. Tôn chỉ của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ là Quy Nguyên Tam Giáo Phục Nhất Ngũ Chi cho đặng Phổ Thông Chơn Đạo phải thông hiểu rành mạch nguyên lý của các Tôn Giáo. Vai trò Khảo Cứu Vụ là sưu tập Kinh điển và Thánh Ngôn, Thánh Giáo đặng khảo cứu Triết lý Cao Đài Đại Đạo và Kinh sách của Tôn giáo khác mà ra Kinh sách để Phổ Thông Đại Đạo Tam Kỳ. Đạo Cao Đài trong tương lai gần đây, có vạch ra được một nền triết lý cao siêu hay có tạo được một Triết Lý Thần Học truyền cho Đại Đạo hay không, điều đó còn tùy thuộc vào việc làm, vào thiện chí và khả năng của nhiều người đóng góp lại. Như vậy, công cuộc Khảo cứu đòi hỏi nhiều ở khả năng chuyên môn và sự hiểu biết sâu rộng của nhiều người về mặt Đạo. Sự phát triển của tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại, sự sinh hoạt với cộng đồng tôn giáo hoàn cầu, sự hợp tác khảo cứu tôn giáo với các trường đại học trên thế giới là một trong những hoạt động rất là cần thiết. Các vị Hiền Tài, Quốc Sĩ trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại sẽ giữ một vai trò rất là quan trọng trong việc nghiên cứu Triết Lý Thần Học của các Tôn Giáo và phổ truyền cho toàn cầu như nói trên (Ban Đạo Sử, Ban Truyền Thông & Báo Chí).

Ban Thế Đạo cần sự hợp tác của các vị Hiền Tài niên trưởng, các vị Quốc Sĩ. Các vị này hiểu nhiều về Đạo, nếu có thì giờ, thời cơ đến có thể nhân cơ hội này trở về “**Nhập**

Cuộc” trong Ban Thế Đạo, hoạt động, nghiên cứu và phát huy triết lý thần học của các tôn giáo để phổ truyền triết học Cao Đài.

7. Bảo Vệ Và Mở Rộng Vòng Tay Đến Tất Cả Tín Đồ:

Các chức sắc trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại cố gắng giúp đỡ tín đồ Cao Đài để hiểu rõ đường hướng và tôn chỉ của Ban Thế Đạo Hải Ngoại, Tòa Thánh Tây Ninh. Một số lớn tín đồ và cả nhiều vị Hiền Tài, đã không hiểu rõ vai trò của Ban Thế Đạo Hải Ngoại và ngay chính vai trò của Hiền Tài chức sắc trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại. Ở hải ngoại, hiện nay có nhiều tổ chức Cao Đài khác nhau, một số các vị Hiền Tài vẫn còn “do dự, lừng khừng” không quyết định được phải theo ai? Hoạt động với Ban Thế Đạo Hải Ngoại hoặc theo các tổ chức Cao Đài khác? Chức sắc Ban Thế Đạo Hải Ngoại sẽ phải làm gì để giúp đỡ các vị Hiền Tài không rõ tôn chỉ và phương hướng hoạt động của Ban Thế Đạo Hải Ngoại, hoặc còn trong thái độ “nửa trong, nửa ngoài” này? Các vị này cần sự giúp đỡ và chúng ta các Quốc Sĩ, Hiền Tài, chức sắc trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại phải cố gắng những gì chúng ta có thể làm được để giúp các chức sắc, tín đồ cần được giúp đỡ này.

Như ghi bên trên, tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại hiện tại chính là Ban Thế Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh ở hải ngoại mà Đức Chí Tôn đã mở Đạo vào năm 1926. Ban Thế Đạo Hải Ngoại là tổ chức Hiệp Thiên Đài duy nhất còn tồn tại tại cõi hữu hình này hoạt động và tuân theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền (và các luật Đạo).

Hiện nay, những tín đồ trong các Chi phái của Đạo Cao Đài chỉ là những nạn nhân của một số ít Chức Sắc tiền bối mà trước đây vì bất đồng quan điểm với Tòa Thánh Tây Ninh, quý vị này tách ra để lập Chi phái. Đáng thương hơn nữa là họ có mặc cảm tự ti bởi Đạo Nghị Định số 8 ngày 15-7-Giáp Tuất (1934) của Đức Lý Giáo Tông và Đức Phạm Hộ Pháp, cho rằng “Chi phái là bàng môn tả đạo”.

Tình thế hiện nay có nhiều đổi khác, vì từ năm 1934 đến nay, trải qua trên 90 năm, việc đời việc Đạo biết bao thương hải tang điền, nền văn minh tiến hóa vượt bậc, thì tư duy của người đạo cũng cần phải thay đổi theo cho phù hợp với tình thế mới và nền văn minh hiện tại.

Chính Đức Lý Giáo Tông và Đức Phạm Hộ Pháp cũng đã nói từ năm 1957 và năm 1964 rằng :

“ Về Đạo Nghị Định của Lão đối với Chi phái là phương pháp lúc trước để phổ độ non sanh mà thôi, hiện giờ cửa Đạo đã mở rộng thì cơ qui như thế nào cũng thực hiện được.”

“Vây ngày giờ đã gần đến nên Bản đạo để lời khuyên cả Chức sắc và toàn đạo rón thể nào thống nhất Đạo cho được mới có đủ sức mạnh để làm gương cho vạn quốc.”

Việc phân chia Chi phái (trong giai đoạn mở Đạo Cao Đài đã phát triển rất là nhanh, chánh quyền Pháp lo sợ ảnh hưởng của Đạo Cao Đài với quần chúng và các tôn giáo khác, nên đã tìm đủ mọi cách chia sẻ Đạo Cao Đài thành nhiều phái để dễ bề kiểm soát) là một vết thương âm ỉ trong lòng của mỗi tín đồ Cao Đài có nhiệt tâm vì Thầy vì Đạo, khi nhắc đến thì đau buốt cả tâm can, vì bao nhiêu lời dạy bảo thương yêu của Đức Chí Tôn đều bị phàm tâm bỏ chảy theo dòng sông ô nhiễm.

Người tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh mà không thương yêu được tín đồ Cao Đài của các Chi phái thì làm sao dám nói đến sự thương yêu đối với tín đồ của các tôn giáo khác trong tôn chỉ Qui Nguyên Phục Nhứt. Cho nên, ưu tiên hàng đầu của Đạo Cao Đài ở hải ngoại là thực hiện cơ Quy Nhứt (khó khăn vô cùng!), như lời dạy của Đức Lý Giáo Tông, Đức Hộ Pháp, một là để có đủ sức mạnh phổ độ nhơn sanh, hai là làm gương tốt cho cộng đồng thế giới (tôn giáo toàn cầu). Con đường Đạo Tâm là bước đầu tiên sẽ mở đường cho cơ Quy Nhất có thể có được.

“Văn Minh” gốc từ lòng người bày phô ra ngoài. Chúng ta đồng ý tôn giáo chính là nền văn minh nhân loại, hễ ai cũng công nhận Cao Đài Giáo chính là nền văn minh nhân loại với tôn chỉ **“Quy Tam Giáo, Hiệp Nhất Ngũ Chi”**.

Tình thế hiện nay có nhiều đổi khác, trải qua trên 90 năm, việc đời việc Đạo biết bao thay đổi, thăng trầm, đau thương xảy ra, nền văn minh nhân loại tiến hóa vượt bậc, thì tư duy của người Đạo cũng cần phải thay đổi theo cho phù hợp với tình thế mới và nền văn minh hiện tại. Đời phải tùy Đạo mới còn, mà Đạo cũng phải tùy Đời mới vững, Tân Luật ngày nay Thầy đã đến dạy chúng ta (nhơn sanh) lập thành; trong thời gian tới, nó sẽ phải thay đổi cho phù hợp với nhơn trí Đạo, Đời tương đắc để điều dắt cả nhơn sanh đời đời kiếp kiếp trong nền Đại Đạo như lời phán của Đức Chí Tôn minh định **“biên giới sứ mệnh Đạo Cao Đài là thật không biên giới”**.

Trong cơ chuyển thế này, chức sắc Ban Thế Đạo Hải Ngoại sẽ phải làm gì để mở rộng cửa Đạo, để cơ qui nhứt thống nhất nhơn sanh, tạo sức mạnh cho nền Đại Đạo. Chúng ta cần mở rộng vòng tay đón mời các huynh đệ trong các Cao Đài Chi phái, không chi phái với một tinh thần bình đẳng, tôn trọng lẫn nhau, giúp đỡ nhau như anh em một nhà (như chính Đức Lý Giáo Tông và Đức Phạm Hộ Pháp cũng đã nói từ năm 1957 và 1964 về cơ quy nhất để làm gương cho vạn quốc). Còn nếu chúng ta vẫn giữ theo nếp suy nghĩ cũ, xem những người Chi phái như những kẻ hồi chánh, lầm đường lạc lối trở về, lại tự cho mình là kẻ bề trên, thì cơ quy hiệp biết đến bao giờ mới thực hiện được.

Trong giai đoạn hiện tại, Ban Thế Đạo Hải Ngoại theo tinh thần Vi Bằng năm 1964 (Ngài Bảo Thế ký) đang hợp tác với các tổ chức Cao Đài chi phái ở hải ngoại trong nhiều lãnh vực khác nhau để cùng nhau hoạt động trong tình thân “huynh đệ” Cao Đài để phát triển nền Đại Đạo. (xin đón xem bài viết “Suy Luận về Tinh Thần “Bát Đạo Nghị Định” qua Chơn Pháp Đạo Tâm – Con Đường Qui Tâm Của Tín Đồ Cao Đài”, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Ban Thế Đạo Hải Ngoại, Tòa Thánh Tây Ninh (đang viết gần xong).

8. Giúp Ý Kiến Cho Chức Sắc Hành Chánh Đạo Địa Phương:

Ban Thế Đạo Hải Ngoại và trong tình trạng thiếu hụt chức sắc để hoạt động nhất là trong các Hành Chánh Đạo, ở tại các Thánh Thất, Tộc Đạo, Hương Đạo địa phương, nơi mà phần nghi lễ, nhạc lễ vẫn chưa được chuẩn đúng theo chơn truyền. Đạo Cao Đài ở hải ngoại cần thống nhất các nghi lễ, nhạc lễ cúng (tứ thời hay hàng ngày, tiểu đàn, đại đàn). Lễ Viện, Khảo Cứu Vụ (Ban Đạo Sử) và chức sắc BTĐHN sẽ phải nghiên cứu thêm tài liệu về Nghi Lễ, cố gắng giúp ý kiến, nhắc nhở và hướng dẫn đồng đạo trong vấn đề này. Khảo Cứu Vụ và các chức sắc Ban Thế Đạo Hải Ngoại phải cố gắng sưu tập tài liệu về Nghi Lễ để hướng dẫn các Thánh Thất, Điện Thờ Phật Mẫu, Tịnh Thất hiện nay và trong thế hệ mai sau.

Chức sắc Ban Thế Đạo Hải Ngoại là “Đại Diện” (là bộ mặt) của Đạo Cao Đài ở hải ngoại trong các sinh hoạt cộng đồng quốc tế và hội nghị tôn giáo, chức sắc Ban Thế Đạo Hải Ngoại phải dựa theo luật định trong Quy Điều Ban Thế Đạo, phải hãnh diện với “cấp bậc là chức sắc Ban Thế Đạo” để mà hành Đạo. Đây là niềm “hãnh diện” của con cái Đức Chí Tôn làm theo lời Thầy dạy. “Chiếc áo” không tạo được thầy tu, nhưng đã đi tu rồi (tình nguyện lãnh chức vụ Hiền Tài, Quốc Sĩ trong BTĐ), thì phải tuyệt đối tuân theo Quy Điều và Nội Luật BTĐ để cùng nhau giúp đỡ Hành Chánh Đạo và các cơ quan khác trong BTĐHN để phát huy nền Đại Đạo Cao Đài.

Muốn làm được như vậy, bản thân các vị Hiền Tài, Quốc Sĩ (đã là chức sắc BTĐ) phải cố gắng học hỏi để biết thêm về kinh kệ, hiểu nghi lễ, Tân luật Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật, Thánh Lịnh, Đạo Nghị Định, Huấn Lịnh, v.v.v... Phải cố gắng học hỏi để hiểu hiểu rõ những biểu tượng “ẩn hiện trong giáo lý Bí Truyền của Đức Chí Tôn (Bí Pháp Đại Đạo), của các bài Thiên Thơ, Thánh Ngôn để vững tiến trên con đường khó khăn hiện tại, để phục vụ trong sự phát huy nền Đại Đạo Cao Đài mà vẫn duy trì và tuân theo các luật Đạo. Như đã nói, “Chơn Pháp Đạo Tâm” sẽ giúp chúng ta suy nghĩ thâm sâu hơn các điều luật trong Đạo, giúp chúng ta bàn luận các luật Đạo và nghiên cứu những “lời dạy huyền diệu nằm ẩn sâu” trong Thánh Ngôn Thánh Giáo.

Các lớp huấn luyện giáo lý Cao Đài sẽ được tổ chức và thuyết trình bởi Cơ Quan Truyền Giáo và Khảo Cứu Vụ sẽ rất là “hữu dụng” cho các vị cần học hỏi thêm giáo lý Cao Đài. Các vị chức sắc BTĐHN, nếu có điều kiện, nên cố gắng tham dự các hội nghị tôn giáo hoàn cầu và không bao giờ bỏ lỡ cơ hội để thuyết trình, phổ biến và phát triển Đạo Cao Đài. Đây cũng là một cơ hội để Đạo Cao Đài ở hải ngoại được nhận diện và giúp cho Ban Thế Đạo Hải Ngoại trong hoạt động “chiêu hiền đãi sĩ” tuyển chọn thêm nhân tài vào giúp Đạo.

Tuy rằng phải tìm tòi, học hỏi nhiều, bỏ công bỏ sức nhiều nhưng năng lượng giúp Đạo, truyền giáo để phát triển Đạo Cao Đài thì thật là thiết thực, vô biên, hữu ích đó sẽ là hành trang ngày về của tất cả chúng ta.

Còn về mục đích “*tạo tư thế để hành đạo hải ngoại và hợp nhất với quốc nội khi đúng thời điểm tạo thành Hội Thánh Trung Ương vì “Đạo thành từ ngoài vào”*”? Chúng ta hãy suy nghĩ sâu xa hơn một chút. Câu “*Đạo thành từ ngoài vào*” có ý nghĩa như thế nào? (Xin xem bài *Đạo Tâm - Tịch Đạo - Chọn Pháp Đạo Tâm, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2017)*).

Như đã ghi bên trên, Đức Lý Giáo Tông và Đức Phạm Hộ Pháp đã dạy từ năm 1957 và năm 1964 rằng: “*Vậy ngày giờ đã gần đến nên Bản đạo để lời khuyên cả Chức sắc và toàn đạo rán thể nào thống nhất Đạo cho được mới có đủ sức mạnh để làm gương cho vạn quốc*”(mình cũng nên hiểu cái lời dạy “*huyền diệu*” sâu xa này, là sự thống nhất “*vạn giáo toàn cầu*”).

9. Tham Dự Hội Nghị Tôn Giáo Thế Giới:

Đạo Cao Đài đã có đại diện trong nhiều cuộc hội nghị Quốc Tế về Thần Học và Tôn Giáo trên thế giới từ năm 1933. Các chức sắc Ban Thế Đạo Hải Ngoại cũng đã tham gia Đại Hội Văn Hoá Thiên Đàng, Hòa Bình Thế Giới, Phục Hồi Ánh Sáng ở Nam Hàn do HWPL (Heavenly Culture, World Peace, Restoration of Light (HWPL) tổ chức, Hội Nghị Tôn Giáo Thế Giới (Parliament of the World's Religions), v.v.v...và sẽ cố gắng tham dự các đại hội tôn giáo thế giới(Mỹ Châu, Âu Châu, Á Châu)trong tương lai để phát huy nền Đại Đạo Cao Đài và hợp tác với các tôn giáo bạn trong nhiều lãnh vực như thần học, xã hội, phúc thiện, hòa bình thế giới, văn hóa và phong tục, v.v.v...

Tổ chức “Văn Hoá Thiên Đàng, Hòa Bình Thế Giới, Phục Hồi Ánh Sáng (HWPL)” được thành lập năm 2012 (khoảng 5 năm nay). Đường lối hoạt động của HWPL là tôn chỉ, phương hướng hoạt động, là con đường mà Đại Đạo Cao Đài, Đại Đạo Tam Kỳ Phổ

Độ/Tòa Thánh Tây Ninh(BTĐHN) do Đức Chí Tôn dùng “Huyền Diệu Cơ Bút” khai Đạo từ năm 1926, đã và đang hoạt động hơn 90 năm nay.

Hội Nghị Tôn Giáo Thế Giới (The Parliament of the World's Religions) được tạo ra để nuôi dưỡng sự hòa hợp giữa các cộng đồng tôn giáo và tinh thần của thế giới và nuôi dưỡng của họ tham gia với thế giới và các tổ chức hướng dẫn để đạt được một thế giới chỉ hòa bình và bền vững.

Đức Chí Tôn dạy Cao Đài là một **Đại Đạo**, là một Tôn Giáo Toàn Cầu. Trong tinh thần đó, Ban Thế Đạo Hải Ngoại (Tòa Thánh Tây Ninh ở hải ngoại) ủng hộ nồng nhiệt các hoạt động của Tổ Chức “Văn Hoá Thiên Đàng, Hòa Bình Thế Giới, Phục Hồi Ánh Sáng (HWPL)”, Hội Nghị Tôn Giáo Thế Giới (The Parliament of the World's Religions) để phổ truyền triết lý thần học Cao Đài trên cộng đồng tôn giáo toàn cầu và cộng tác hoạt động với các tôn giáo trong nhiều lãnh vực. Âu đây cũng là do bàn tay sắp xếp “huyền diệu” của Đức Chí Tôn.

Các vị Hiền Tài, Quốc Sĩ trong Ban Thế Đạo sẽ có cơ hội hoạt động trong Khảo Cứu Vụ, Viện Đại Học, Cơ Quan Truyền Giáo, . . vv. và trong hoàn cảnh cho phép, các vị này sẽ tham dự các hội nghị tôn giáo thế giới, đây sẽ là cơ hội để “mở rộng tầm tay thân hữu ” Đạo Cao Đài đến với tôn giáo bạn.

Xin mời các vị trí thức, Hiền Tài niên trưởng, đồng Đạo hiểu nhiều về Đạo, còn đang lưỡng lự, nếu có thì giờ, thời cơ đến trở về “**Nhập Cuộc**” cùng hoạt động với các chức sắc trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại để mở rộng, truyền bá giáo lý và phát huy nền Đại Đạo.

10. Thuyết Trình Triết Lý Thần Học Cao Đài:

Khi sự hiểu biết về niềm tin tôn giáo trở thành hệ thống và có khả năng giải quyết các vấn nạn con người từ lăng kính đức tin thì chúng ta đang bước vào ngưỡng cửa của thần học. Mục đích của thần học là tìm hiểu nội dung của những gì tôn giáo đã đón nhận được qua mặc khải. Do đó, khi nói thần học là “đức tin tìm kiếm sự hiểu biết” tức là chúng ta thừa nhận rằng thần học có một sứ mệnh nước đôi: vừa dấn thân vào các thực tại tôn giáo, vừa phải dùng các phương pháp suy tư phê phán của triết học.

Là một hoạt động tri thức, thần học dùng các phạm trù triết học để minh họa cho tính hợp lý của niềm tin tôn giáo. Thần học cố gắng kết nối niềm tin tôn giáo với bối cảnh xã hội. Khi làm công việc “bắc cầu” này, thần học rút tĩa nội dung từ “mặc khải”, nhưng hình thức thì được vay mượn từ các phạm trù triết học và bối cảnh văn hóa. Là truyền thống

học thuật, thần học luôn tận dụng mọi công cụ tri thức để giữ cho nội dung của đức tin luôn được cập nhật và trở thành thực tại sống động chứ không là một “bảo vật” cổ kính trong viện bảo tàng của lịch sử. Khi lối suy tư cũ không còn thích ứng nữa thì phương pháp thần học mới sẽ ra đời. Như thế, thần học luôn mở rộng và hướng về chân trời vô hạn của đức tin và mặc khải.

Đây là một trong những vấn đề quan trọng trong thực hành, hoạt động mà chức sắc Ban Thế Đạo Hải Ngoại phải cố gắng tham dự và cho thuyết trình (lecture, seminar) về Triết Lý Thần Học Cao Đài tại các hội nghị tôn giáo trên thế giới, tại các trường đại học, tại các viện nghiên cứu tôn giáo, v.v.v... Muốn làm được điều này, chúng ta không những phải thông hiểu về Triết Lý Thần Học Cao Đài, Tân Luật Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật, Thánh Ngôn (Thiên Thơ), v.v.v., mà còn phải có khả năng cho thuyết trình, diễn thuyết qua các ngôn ngữ khác, đặc biệt là Anh ngữ, một sinh ngữ rất là phổ thông trên toàn cầu. Sự thông hiểu Triết Lý Thần Học Cao Đài và truyền đạt các sự hiểu biết này qua “Anh ngữ” sẽ tạo một nhịp cầu tương tác giữa trong sự hiểu biết về triết lý các tôn giáo trên cộng đồng thế giới.

Vai trò của các vị Hiền Tài, Quốc Sĩ trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại thì quá rõ và rất là quan trọng: thuyết trình, giải thích Thần Học Cao Đài trong các hội nghị tôn giáo thế giới, tạo một sợi dây liên lạc “thần học vô hình” với các tôn giáo trong tinh thần tìm hiểu hợp tác “Thần Học Cao Đài và các Tôn Giáo”. Đây cũng là cơ hội để đóng góp vào chương trình “Chiêu Hiền Đãi Sĩ” của Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

11. Tập San Ban Thế Đạo:

Sau năm 1975 như ghi bên trên, trong tình trạng khó khăn, các anh chị em Hiền Tài Ban Thế Đạo tại hải ngoại đã cùng nhau thành lập Ban Thế Đạo Hải Ngoại. Từ dạo đó, “Tập San Thế Đạo” lại được tái hoạt động lại tại Hoa Kỳ và các quốc gia khác ở hải ngoại. Bài vở được gửi đi khắp nơi trên thế giới (khởi thủy gốc là tờ báo Thế Đạo do Hiền Tài Trần Văn Rạng chủ biên). Bản Tin Ban Thế Đạo và Website Ban Thế Đạo cũng đã được mở trên Internet. Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã hết sức cố gắng lèo lái “Tập San Thế Đạo” và “Bản Tin Ban Thế Đạo”, phổ biến tin tức qua các bài viết trong Ban Thế Đạo Website bắt đầu từ dạo đó, mặc dù trong tình trạng eo hẹp về nhân lực, bài vở cũng như tài chánh. Tập San Thế Đạo được suất bản khoảng 3 tháng một lần. Bản Tin Ban Thế Đạo thì được suất bản thường hơn.

“Tập San Thế Đạo” đã được đồng Đạo hải ngoại ủng hộ nhiệt liệt. Đây cũng là một niềm vui và một phương tiện để anh chị em Cao Đài tại hải ngoại “nối chặt vòng tay” Đại Đạo.

Xin các anh chị em Hiền Tài, Quốc Sĩ ủng hộ và đóng góp bài viết cũng như các phương tiện khác để giúp cho Tập San Ban Thế Đạo một ngày một tiến hơn tại hải ngoại. Ban Thế Đạo Hải Ngoại đang trên đường cho xuất bản nhiều bài viết trên các tập san, bản tin, Website Ban Thế Đạo, CaoDai Âu Châu Website, v.v.v... trong chương trình phát triển Đạo Cao Đài tại hải ngoại và mở rộng tầm tay đến các Cao Đài chi phái và không chi phái trên toàn cầu.

Sự thay đổi đường hướng và tôn chỉ hoạt động của Tập San Thế Đạo để phù hợp với đà tiến triển của Đạo Cao Đài tại hải ngoại là một điều rất cần thiết. Trong quá khứ và gần đây, các bài viết trong Tập San Thế Đạo, phần lớn rất là giới hạn. Bài viết thì hiếm hoi và đa số không viết theo tinh thần phát triển và hoạt động của Ban Thế Đạo Hải Ngoại. Phải thành thật mà nói là “Tập San Thế Đạo” không có đủ bài viết đề án hành, không có đủ người phụ giúp. Đây cũng là một nhiệm vụ cao cả và đầy thử thách của các vị chức sắc trong Ban Thế Đạo phụ giúp bài viết cho Tập San và giúp cho Tập San bước thêm một “bước tiến nữa”. Như ghi bên trên văn hóa phải sống, phải theo sát với nền văn minh nhân loại, các bài viết trong Tập San Thế Đạo cũng nên và sẽ phản ảnh tinh thần này.

Tập San Thế Đạo cần bài viết về Triết Lý & Giáo Lý Thần Học Cao Đài giải thích theo nền văn minh nhân loại hiện tại, và trong tinh thần Triết Lý Tôn Giáo Đại Đồng. Các bài viết căn bản về Tân Luật, Đạo Luật, Pháp Chánh Truyền thì đã có quá nhiều (có cái đúng hay và có cái sai), nhất là trên “Internet”. Tập San Thế Đạo (và Bản Tin Ban Thế Đạo) cần xuất bản các bài viết, tin tức hay hơn, cụ thể hơn để phổ truyền hoạt động và triết lý Cao Đài tại hải ngoại, giải thích con đường Ban Thế Đạo Hải Ngoại đang đi trong tinh thần Tân Luật Pháp Chánh Truyền, giải thích các lời dạy ẩn tàng “huyền diệu” trong Thánh Ngôn, Thiên Thư, trên con đường văn minh hoàn cầu hiện tại vừa trên căn bản thần học Cao Đài và cái hay của các tôn giáo khác. Đây cũng là một lý do rất là quan trọng mà Ban Thế Đạo cần kính cẩn mời nhân tài vào giúp Đạo (Đạo Đòi tương đắc).

Đức Chí Tôn đã dạy “Các con phải biết hễ là người thì phải biết Đạo; không biết Đạo không phải là người. Cái chánh cái tà rồi đây sẽ phân biệt nhau. Nếu các con còn để một vài điểm mờ hồ trong dạ thì làm sao chóng đến nơi, đến chốn đặng? Các con phải đồng tâm hiệp lực nhau, bỏ hết các điều tệ theo thường tình, thì mới dễ thành Đạo. Vậy Thầy khuyên các con đưa nào có trí lực bao nhiêu khả đem ra mà thi thố, chớ đừng sợ sẽ theo thói nữ nhi, vậy cũng uống cái điểm linh quang của Thầy ban cho các con lắm.”

Các bài viết cũng cần được dịch sang ngoại ngữ nhất là Anh Ngữ vì chúng ta cần phổ truyền giáo lý triết học Cao Đài tại hải ngoại và phần đông không biết tiếng Việt (ngay cả thế hệ con cháu). Nếu không có sách vở giáo lý, thần học Cao Đài bằng ngoại ngữ, thì

làm sao mình thu nhập được các tín đồ người ngoại quốc được và.... Đạo Cao Đài mình sẽ “dẫm chân tại chỗ”, không tiến xa hơn được. Như Đức Chí Tôn dạy bên trên “*Vậy Thầy khuyên các con đũa nào có trí lực bao nhiêu khá đem ra mà thi thử*”.

Viết và xuất bản các bài viết bàn luận về “Triết Lý Thần Học Cao Đài” là một điều rất cần thiết để giải thích và truyền bá con đường mà Ban Thế Đạo Hải Ngoại đang đi. Cao Đài là một Đại Đạo, “Đạo Tâm – Chơn Pháp Đạo Tâm” là “Bí Pháp” giải thích rõ ràng “Thiên Ý” và đường hướng Ban Thế Đạo Hải Ngoại, Tòa Thánh Tây Ninh đang phục vụ nền Đại Đạo do Đức Chí Tôn lập nên năm 1926. (xin đọc bài viết “Đạo Tâm - Tịch Đạo - Chơn Pháp Đạo Tâm”, Quốc Sĩ Tiên Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2017).

Trong tinh thần phát triển các tập san Đại Đạo, xin chân thành thỉnh mới các vị Quốc Sĩ, Hiền Tài, và đặc biệt nhất là các “nhân tài” thế hệ trẻ, thông thạo Anh ngữ, nếu hoàn cảnh cho phép, “**Nhập Cuộc**” hợp tác với Ban Thế Đạo Hải Ngoại, chúng ta sẽ cùng nhau làm cho các bài viết trong các tập san ngày càng phong phú hơn.

12. Dịch Kinh Sách Tài Liệu Giáo Dịch Sang Ngoại Ngữ (Anh Ngữ)

Các sách vở, bài viết, tài liệu giáo dục, nghiên cứu thần học Cao Đài và các tôn giáo khác (cho KCV, VDH), thuyết trình, bài viết trong Tập San Thế Đạo, bản tin cũng nên được dịch sang tiếng ngoại ngữ nhất là Anh Ngữ (như ghi bên trên) vì chúng ta cần phổ truyền giáo lý triết học Cao Đài tại hải ngoại và phần đông không biết tiếng Việt. Nếu không có sách vở giáo lý, thần học Cao Đài bằng tiếng ngoại ngữ, thì làm sao mình thu nhập các tín những tín đồ người ngoại quốc được và.... mình sẽ “dẫm chân tại chỗ”, không tiến xa hơn được.

Đây là một cơ hội “hoàn mỹ, tuyệt vời” để cho các vị Hiền Tài niên trưởng hiểu nhiều về triết học Cao Đài, các vị Hiền Tài trẻ, các con cháu thuộc thế hệ sau (sinh ra tại Mỹ và tốt nghiệp tại các Đại Học Hoa Kỳ) làm việc chung với nhau để hoàn tất các chương trình chuyển dịch tài liệu viết về Đạo Cao Đài như đã nói.

Như đã ghi bên trên, Ban Thế Đạo trong đường lối “Chiên Hiền Đãi Sĩ”, sự mời các Hiền Tài, Quốc Sĩ không thể nào giới hạn trong “*nội địa hay quốc nội*” được, mà phải mở rộng tầm tay đến các nhà học thức khắp nơi trên thế giới (không phân biệt quốc gia). Ban Thế Đạo trong chương trình “*chiêu hiền đãi sĩ*” đã và đang mở rộng sự tuyển chọn nhân tài ở khắp năm châu (khắp mọi nơi trên thế giới).

Đức Chí Tôn, THẦY đã tiên đoán từ lúc lập Đạo: “*Cao Đài không chỉ mở ra tại nước Việt Nam nhỏ bé mà sau này sẽ truyền bá giáo lý Cao Đài ra khắp năm châu để cứu rỗi nhân loại và tạo sự hòa đồng bác ái cho cả nhơn loại*”.

Chân thành thỉnh mời các vị Quốc Sĩ, Hiền Tài, các đồng Đạo nếu và đặc biệt nhất là các “nhân tài” thế hệ trẻ, tốt nghiệp từ các đại học ở Hoa Kỳ, thông thạo Anh ngữ, nếu có thiện ý giúp Đạo và hoàn cảnh cho phép, “**Nhập Cuộc**” hợp tác với Ban Thế Đạo Hải Ngoại, Tòa Thánh Tây Ninh, chúng ta sẽ đồng hành cùng nhau vắn thân trong trọng trách này.

13. Cao Đài Tự Điển (hay Tự Điển Cao Đài)

Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng bút hiệu Đức Nguyên (1940-2005), là soạn giả của bộ sách (3 quyển) Cao Đài Tự Điển bằng tiếng Việt. Đây là một công trình quá “to lớn, vĩ đại” để hoàn thành bộ sách này. HT Nguyễn Văn Hồng đã bỏ rất là nhiều thì giờ trong thuở sanh tiền để soạn thành bộ sách Cao Đài Tự Điển. Khi ra đi, HT Hồng đã để lại cho hậu thế, cho Đạo một “tác phẩm vô giá”, đóng góp một phần rất là quan trọng trong vấn đề truyền giáo Đạo Cao Đài. Bộ sách Cao Đài Tự Điển đã giúp cho biết bao tín đồ Cao Đài và nhất là thế hệ trẻ học hỏi thêm về tổ chức, giáo lý Cao Đài.

Công lao của HT Hồng rất to lớn không ai phủ nhận được. Tuy nhiên vì HT Hồng soạn một mình nên bộ sách Cao Đài Tự Điển còn nhiều thiếu sót, cần được sửa chữa, thêm vào (edit) các chi tiết cần thiết. *Chúng ta phải cùng nhau đóng góp vào phần còn lại.* Trong tương lai bộ sách Cao Đài Tự Điển sau khi hoàn tất sẽ được dịch sang tiếng Anh (và các sinh ngữ khác, thí dụ Pháp Ngữ, Hoa Ngữ nếu cần). Nhiệm vụ của Khảo Cứu Vụ, Cơ Quan Truyền Giáo (Ban Thế Đạo Hải Ngoại) là phải tiếp tục phần còn lại và tìm người để “duy trì” bộ sách Cao Đài Tự Điển mà HT Hồng lưu lại cho Đạo.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại cũng đang dự tính in và xuất bản bộ sách Cao Đài Tự Điển (biết là sẽ tốn kém nhiều về tài chánh, hy vọng với sự trợ giúp của các vị Mạnh Thường Quân, bộ sách Cao Đài Tự Điển sẽ được xuất bản). Để thực hiện và hoàn tất chương trình này, Ban Thế Đạo và Khảo Cứu Vụ và Cơ Quan Truyền Giáo rất cần sự giúp đỡ và thiện tâm của tất cả đồng Đạo và các vị chức sắc trong Ban Thế Đạo.

Chân thành thỉnh mời các vị Hiền Tài, Quốc Sĩ và tất cả đồng Đạo nếu hoàn cảnh cho phép, “**Nhập Cuộc**” hợp tác với Ban Thế Đạo Hải Ngoại, Tòa Thánh Tây Ninh, chúng ta sẽ đồng hành hoàn tất trọng trách này.

Một tin vui cho đồng Đạo Cao Đài ở hải ngoại là Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng bút hiệu Đức Nguyên là soạn giả của bộ sách Cao Đài Tự Điển gồm 3 Quyển I, II và III, trong tin thần phát huy Đạo Cao Đài, có ý muốn in bộ sách Cao Đài Tự Điển để phổ biến Giáo lý Cao Đài, đã hết lòng hoan nghinh và **bằng lòng giao bản quyền cho Ban Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Hải Ngoại** để xuất bản tại California, Hoa Kỳ. Vì làm công quả phục vụ Hội Thánh, phụng sự nhơn sanh, nên soạn giả (HT Hồng) không đòi hỏi một món tiền bản quyền nào hết.

Xin đọc lá thư của Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng đề ngày 4-7 Nhâm Ngọ (dl 12-8-2002) gửi cho Tổng Quản Nhiệm và Nhị Vị Phó Tổng Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã có bộ sách Cao Đài Tự Điển của HT gồm ba (3) quyển QI, QII và QIII trong dạng PDF documents:

- Quyển I: 1814 pages
- Quyển II: 1862 pages
- Quyển III: 1938 pages

Ban Thế Đạo Hải Ngoại đang liên lạc với các nhà ấn loát bản để “thương lượng” in bộ sách Cao Đài Tự Điển (Edition I) theo thỉnh nguyện của HT Hồng và theo sự cần thiết trong chương trình phát triển Đạo Cao Đài tại hải ngoại.

Đây cũng là một cơ hội “hoàn mỹ” để cho các vị Hiền Tài niên trưởng, các vị Hiền Tài trẻ (tốt nghiệp tại Đại Học Hoa Kỳ), đồng Đạo (team work and effort) cùng chung hoạt động, giúp hoàn thành chương trình này.

Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng đã mất năm 2005. Trong thuở sanh tiền, Hiền Tài Hồng đã đóng góp rất nhiều tài liệu “vô giá” cho Đạo đã giúp vào sự phát triển Đạo Cao Đài. “Cao Đài Tự Điển” là một thí dụ điển hình. Tiếc thay HT Hồng đã ra đi quá sớm!

Sài Gòn, ngày 4-7-Nhâm Ngọ (dl 12-8-2002).

Kính gửi : **BAN QUẢN NHIỆM**
Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

Kính quý Anh Tổng Quản Nhiệm và
nhị vị Phó Tổng Quản Nhiệm,

Tôi là Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng, ở địa chỉ : 1438 đường 3
tháng 2 Phường 2 Quận 11 Thành Phố HCM, Việt Nam, là soạn giả
của bộ sách Cao Đài Từ Điển gồm 3 quyển 1, 2 và 3.

Bộ sách này hiện chưa được Hội Thánh kiểm duyệt, vì sau
năm 1975, Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh và tất cả các cơ
quan của Hội Thánh đều bị giải thể.

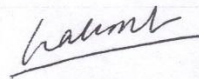
Nguyện vọng của soạn giả là khi Hội Thánh phục quyền
thực sự thì soạn giả sẽ dâng hiến bản quyền của bộ sách Cao Đài Từ
Điển này cho Hội Thánh kiểm duyệt và ấn hành.

Trong thời gian chờ đợi Hội Thánh phục quyền, tái lập
Khảo Cứu Vụ và Ban Kiểm Duyệt, chúng ta có thể tạm thời xuất bản
bộ sách này để phổ biến Giáo lý Cao Đài trong bốn đạo.

Trong tinh thần đó, nếu Ban Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Hải
Ngoại muốn in bộ sách Cao Đài Từ Điển để phổ biến Giáo lý Cao
Đài nơi hải ngoại thì soạn giả rất hoan nghinh và bằng lòng giao bản
quyền cho Ban Quản Nhiệm xuất bản tại California, Hoa Kỳ. Vì làm
công quả phục vụ Hội Thánh, phụng sự nhơn sanh, nên soạn giả
không đòi hỏi một món tiền bản quyền nào hết.

Tuy nhiên, bộ sách Cao Đài Từ Điển này chắc chắn còn
một số sai sót, khuyết điểm mà soạn giả chưa phát hiện và sửa chữa
kịp thời. Ước mong quý Anh trong Ban Quản Nhiệm và quý bạn Hiền
Tài khi thấy những chỗ sai sót, xin vui lòng ghi ra và góp ý với soạn
giả sửa chữa lại, để kỳ tái bản được tốt đẹp hơn. Thành thật cảm ơn.

Trân trọng kính chào Ban Quản Nhiệm.



Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng.

Ghi thêm :

Sau khi in xong, yêu cầu
Ban Quản Nhiệm gửi người
quen về VN cho soạn giả 2 bộ
CĐTD để kỷ niệm một đợt in.

VII. Hàn Lâm Viện và Thập Nhị Bảo Quân

Đạo Cao Đài là một tôn giáo mới, hiện đại nên cơ chế tổ chức có đủ các ban khảo cứu về các ngành, các tôn giáo, xã hội, phong tục, canh nông, văn hóa nghệ thuật, y học, kỹ nghệ, phong thủy, v.v.v... để thích ứng với thời đại văn minh. Qua các tài liệu về Hàn Lâm Viện và Khảo Cứu Vụ, chúng ta đã thấy là trong thời khai Đạo, Đức Hộ Pháp đã nhìn xa và nhận biết rõ tầm quan trọng của Hàn Lâm Viện Cao Đài. Tài liệu sưu tập ghi là vào năm 1935, Đức Hộ Pháp lần đầu tiên đã thành lập Hàn Lâm Viện với Hội Đồng Bảo Quân (Thập Nhị Bảo Quân) gồm các nhà Thông Thái, Tiên Sĩ, Bác Sĩ, Luật Sư, v.v.v... trong nhiều lãnh vực khác nhau, để phát triển Đạo Cao Đài trên toàn cầu.

Tháng 10 năm 1935, Đức Hộ Pháp đã giao trách nhiệm cho vị Bảo Cô Quân (Luật Sư Dương Văn Giáo) thành lập bản Điều Lệ của Hội Đồng Bảo Quân trực thuộc chi Thế Hiệp Thiên Đài. Trong điều lệ viết về Hội Đồng Bảo Quân có ghi rõ là “các vị Bảo Quân trong Hội Đồng Bảo Quân là các Phụ Tá cho các vị Thời Quân trong “Thập Nhị Thời Quân Hiệp Thiên Đài.

Hội Đồng Bảo Quân có chức năng và nhiệm vụ:

- 1- Sưu tầm và thu thập tất cả những sự kiện có liên quan đến Đạo Cao Đài.
- 2- Chăm sóc, bảo tồn và bảo tàng các di tích đạo sử bảo vệ các văn bia, sách cổ.
- 3- Truyền đạt cho chúng sanh các kiến thức về khoa học hiện đại bằng khảo cứu, bằng dịch thuật hay tóm tắt các sách hữu dụng của Âu Tây.
- 4- Tạo lập các thư viện tại Tòa Thánh và ở các Châu Tộc Đạo.
- 5- Biên soạn chuyên san về các đề tài khoa học, văn học, mỹ thuật có liên quan đến Đạo Cao Đài
- 6- Giao lưu với tất cả các hội trí thức trong nước cũng như trên thế giới để tiếp cận với các tri thức mới.

Việc phong chức các vị Bảo Quân trong Hội Đồng Thập Nhị Bảo Quân gặp nhiều khó khăn (vì tình thế chánh trị lúc bấy giờ, nhân tài chưa có và chưa sẵn sàng hoạt động trong Đạo). Để thực hiện hoài vọng quan trọng của Hàn Lâm Viện nhằm mục đích phát triển nền Đại Đạo khắp mọi nơi trên thế giới và trong sinh hoạt tôn giáo hoàn cầu, thế nên ngày 15-12 Đinh Hợi (25-1-1948) Đức Hộ Pháp đã thiết lập Cơ Quan Khảo Cứu Vụ tại Tòa Thánh để sưu tập Kinh Điển và Thánh Ngôn, Thánh Giáo đặng khảo cứu Triết lý Cao Đài Đại Đạo và Kinh sách của Tôn giáo khác mà ra Kinh sách để Phổ Thông Đại Đạo Tam Kỳ.

Khảo Cứu Vụ đã tạo điều kiện tham dự thành viên dễ dàng hơn so với Hội Đồng Bảo Quân nên Khảo Cứu Vụ thu hút được nhiều thành phần ưu tú trong Đạo và tồn tại lâu dài, dễ dàng thay thế, hoặc tuyển thêm vào khi cần. “Khảo Cứu Vụ” là là một cơ quan “rất quan trọng” để phục vụ và giúp vào mục đích dài hạn một khi Hàn Lâm Viện được thành lập và hoạt động.

Đức Hộ Pháp đã thành lập Hàn Lâm Viện vào năm 1935, nhưng thiếu nhân tài, sắc phong các Bảo Quân gặp khó khăn. Nên năm 1948, Đức Ngài lập ra Khảo Cứu Vụ để tiếp tục phần nào nhiệm vụ của các vị Bảo Quân trong Hàn Lâm Viện để phát triển của nền Đại Đạo, nhưng rồi vẫn bị thời cuộc biến thiên và tất cả phải bị ngừng lại. Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông như đã hiểu biết sự khó khăn này, nên năm 1965 Đức Ngài lập ra Ban Thế Đạo để tuyển chọn nhân tài vào Đạo, một phần củng cố lại Hàn Lâm Viện, và ủng hộ các hoạt động của Khảo Cứu Vụ.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại là cơ quan sau cùng của Hiệp Thiên Đài (sau Hàn Lâm Viện và Khảo Cứu Vụ) với vai trò “chuyển Thế vào Đạo” và phát huy Đạo khắp mọi nơi trên hoàn cầu, thì sự thành lập Hàn Lâm Viện trong tương lai là một trong những nhiệm vụ trọng yếu của Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

Các nhân tài, học giả, bác sĩ, luật sư, tiến sĩ, các nhân sĩ, các vị Giáo Sư đại học là tín đồ và không phải là tín đồ Cao Đài, nếu có ý định hợp tác và hoạt động với Hàn Lâm Viện, Khảo Cứu Vụ hay Viện Đại Học, Ban Thế Đạo Hải Ngoại thành tâm thân mời các vị này tham dự và hoạt động trong các lãnh vực thích hợp.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại với chương trình “Cầu Hiền Giúp Đạo”, đang tuyển chọn nhân tài học vị bậc Tiến Sĩ, hay học vị tương đương có đạo tâm muốn phục vụ Đạo vào phẩm Quốc Sĩ. Nếu các vị nhân tài này vào hoạt động với BTĐHN, thì trong tương lai, việc thành lập Hàn Lâm Viện Cao Đài có thể sẽ được dễ dàng hơn. Ban Thế Đạo Hải Ngoại rất mong sự “Nhập Cuộc” và hợp tác của tất cả các vị.

VIII. Thay Lời Kết

Quốc Đạo tức là Quốc Giáo, là nền Tôn Giáo chánh thức của một nước. Đạo Cao Đài là Quốc Đạo của Việt Nam, vì Đạo Cao Đài được Đức Chí Tôn mở ra trên đất nước Việt Nam, cho dân tộc Việt Nam.

*Từ thử nước Nam chẳng đạo nhà,
Nên Ta gây dựng lập nên ra. (TNHT)*

Đó là lời xác nhận của Đức Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế. Trên đất nước Việt Nam hiện nay có rất nhiều tôn giáo như: Phật giáo, Lão giáo, Nho giáo, Thiên Chúa giáo, đạo Tin Lành, đạo Bà La Môn, . . vv... Những tôn giáo này đều được mở ra ở các nước ngoại quốc rồi truyền vào Việt Nam, được người Việt Nam chấp nhận và tôn sùng. Nhưng riêng nước Việt Nam, kể từ khi lập quốc đến nay, chưa có một tôn giáo được khai mở trên đất nước Việt Nam, cho dân tộc Việt Nam. Ngày nay, Đức Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế đến ban thưởng cho dân tộc Việt Nam, bằng cách mở ra trên đất nước Việt Nam, cho người Việt Nam một nền Đại Đạo gọi là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, hay nói vắn tắt là Đạo Cao Đài, do Đấng Thượng Đế tá danh Cao Đài làm Giáo Chủ.

Thật là vinh hạnh cho dân tộc Việt Nam !

Đức Chí Tôn giáng cho bài thi và bảo chép lại bằng Hán văn để gởi cho vua Bảo Đại lúc Đạo bi khảo đạo, trong đó có 2 câu :

*Quốc Đạo kim triều thành Đại Đạo,
Nam phong thử nhật biến Nhơn phong.*

Nghĩa là nền Quốc Đạo Cao Đài ngày nay biến thành nền Đại Đạo cho cả hoàn cầu. Nền phong hóa của nước Việt Nam ngày ấy sẽ biến thành nền phong hóa của nhơn loại. Nam phong là nền phong hóa của dân tộc Việt Nam. Nhờ thi hành chủ trương Nho Tông chuyển thể của Đạo Cao Đài, nền phong hóa của Việt Nam sẽ trở nên vô cùng tốt đẹp, được dùng làm gương mẫu cho các nước trên toàn thế giới noi theo

Chúng ta đồng ý tôn giáo chính là nền văn minh nhân loại, hễ ai cũng công nhận Cao Đài Giáo chính là nền văn minh nhân loại với tôn chỉ “**Quy Tam Giáo, Hiệp Nhất Ngũ Chi**”.

Đức Chí Tôn, THẦY đã tiên đoán từ lúc lập Đạo: “*Cao Đài không chỉ mở ra tại nước Việt Nam nhỏ bé mà sau này sẽ truyền bá giáo lý Cao Đài ra khắp năm châu để cứu rỗi nhân loại và tạo sự hòa đồng bác ái cho cả nhơn loại.*”

Đạo Cao Đài, là một **Đại Đạo**, không chỉ là tôn giáo chú trọng tinh thần siêu thoát thế gian, mà còn là tôn giáo hướng đạo nhân sinh dung hòa tâm vật, kiến tạo đại đồng xã hội (hoàn cầu). Hai chữ **Đại Đạo**, chính nó bao gồm sự “**huyền bí và không biên giới**”. Lời phán của Đức Chí Tôn bên trên minh định biên giới sứ mệnh Đạo Cao Đài là thật **không biên giới**:

*“Đạo mầu rưới khắp nơi trần thế” và
“Nhất thân ức vạn diệu huyền thần biến”.*

Lời mặc khải huyền nhiệm của Ngài cũng là triết thuyết mới mẻ về tôn giáo, vì mặc khải không thể có bằng kinh nghiệm, cũng không lý luận hay chứng minh gì được. Đó là đặc điểm của tôn giáo khác với khoa học. Khoa học đã căn cứ vào vật thể mà phát minh những phương tiện giao thông cho con người sống gần nhau, nên cũng cần phải có tôn giáo mới phù hợp với thời đại mới. Đạo Cao Đài có sứ mạng thiêng liêng cao cả, làm trung gian hiệp đồng mọi luồng tư tưởng Đông Tây nên giáo lý Cao Đài có tính cách bao dung hòa hoãn.

Bổn nguyên lời dạy của Đức Chí Tôn nằm trọn trong Thánh Ngôn. Như thế, những điều gì không có trong Thánh Ngôn thì phải không có trên Thiên Bàn và không có trong Giáo lý Đại Đạo. Thánh Ngôn lại hư hư thực thực, có thật mà cũng có giả, nên Đức Chí Tôn dạy : **"Điều gì hợp với lòng chư môn đệ là Thánh ý, điều gì không hợp là của tà quái"**. Nếu hiểu được như vậy, độc giả sẽ thấy rõ Đạo Cao Đài là một tôn giáo thuận khoa học tiến bộ, khi đã loại bỏ những điều trái với đời thường.

Vì chính Thầy đã dạy : "Thầy đến lập cho các con một nền chơn Đạo, tức là mọi sự chi đối trá đều chẳng phải của Thầy" (TNHT, Q1, tr.77).

Đạo không Đòi không sức. Đạo là cái tướng diện căn bản tinh thần Đạo Đức Nhơn Nghĩa của nhơn loại đòi hỏi mà thành tượng một khối thương yêu, cho nên Đạo là cái chung nhất, còn Đòi là giai cấp thống trị. Cho nên, Đạo hay Đòi có được là cùng một gốc xuất phát từ con người, dù Đòi hay Đạo mà không có con người cũng như Đạo là hồn mà không có Đòi là thể xác hữu hình thì Đòi Đạo tiêu vong.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại với vai trò *“chuyển Thế vào Đạo, giúp Đạo trợ Đòi và phát huy Đạo Cao Đài khắp mọi nơi trên hoàn cầu”*, tuyển chọn nhân tài vào Đạo, tái lập lại các cơ quan trọng yếu của Ban Thế Đạo, mở rộng các cơ quan khác, ủng hộ các hoạt động của Đạo cho thế hệ sau và nhiều thế hệ sau nữa. Trong mấy năm qua, Ban Thế Đạo tại hải ngoại đã và đang hoạt động trong tình trạng “khó khăn, bế tắc” và thiếu tài chánh lẫn nhân sự.

Ban Thế Đạo được thành lập bởi Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông. Cộng hai Quyền Giáo Tông và Hộ Pháp là Quyền Chí Tôn tại Thế, hay Quyền Chí Linh (Bí Pháp Đại Đạo). ***Như vậy thể theo Thiên Ý thì Ban Thế Đạo được gián tiếp thành lập bởi Đức Chí Tôn***

Sự thành lập Ban Thế Đạo, thuộc chi Thế Hiệp Thiên Đài, không phải là chỉ nhằm mục đích tuyển chọn nhân tài vào Đạo mà là sự “huyền diệu, vô hình” ở cái “thánh ý, thiêng liêng, huyền bí, trong tinh thần chuyển Đời và Đạo” và phát huy nền Đại Đạo. Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông hiểu rõ và đã như biết và có ý định, dự tính từ trước: Ban Thế Đạo giúp vào sự phát triển của Đạo ở khắp hoàn cầu và trong mọi hoàn cảnh trong cơ chuyển thế. *Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp dạy: thiên vị của các chức sắc Ban Thế Đạo tùy nghi nơi các vị (phế đời hành Đạo hay ở ngoài đời hoạt động lo cho Đạo). Vai trò của Ban Thế Đạo không thể nào “đo lường hay dự đoán tại hữu hình này được” vì vai trò và nhiệm vụ của chức sắc trong Ban Thế Đạo là là sự phối hợp toàn mỹ huyền diệu giữa “Hữu Hình và Vô Hình – Hiện Tượng và Vô Vi - giữa Đời và Đạo” để phát triển nền Đại Đạo.*

*Đạo không đời không sức,
Đời không Đạo không quyền,
Đạo Đời tương đắc mới mong tạo thời cải thế*

đã phản ánh rõ ràng vai trò của Ban Thế Đạo tại Hữu Hình (Đời) và Vô Vi này (Đạo) này.

Cơ Đạo của Chí Tôn biến chuyển khôn ngừng. Sự biến chuyển này là những bài học dạy các môn đệ cái Tâm biết tự gìn giữ Đạo đồng thời cũng là một nấc thang giúp nhơn sanh leo lên mức trên của Con Đường Tấn Hóa.

Sự thánh lập Ban Thế Đạo Tòa Thánh Tây Ninh trước năm 1975 là do bàn tay sắp đặt của các đấng “thiên liêng - vô hình”, đã đưa Ban Thế Đạo Tòa Thánh Tây Ninh ra hải ngoại trong cơ chuyển thế và Tòa Thánh Tây Ninh thì đi vào con đường “bế tắc - tận cùng”. Do sự sắp đặt “vô hình huyền nhiệm” này, mà Ban Thế Đạo Hải Ngoại “ngộ biến tùng quyền” trong giai đoạn khó khăn, đã vượt lên mọi thử thách, hoạt động, gầy dựng các cơ sở và phát huy cơ phổ độ, truyền bá và phát triển nền Đại Đạo Cao Đài tại Hoa Kỳ, Canada, Pháp, Đức và sẽ mở rộng đến nhiều quốc gia khác trên thế giới nữa.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại là tổ chức duy nhất của Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh còn tồn tại tại cõi Hữu Hình và hoạt động tại hải ngoại, tiếp tục vai trò mà Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông đã ủy nhiệm khi thành lập Ban Thế Đạo năm 1965.

Thánh Giáo Đức Chí Tôn đã tiên đoán từ lúc lập Đạo: Cao Đài không chỉ mở ra tại nước Việt Nam nhỏ bé mà sau này sẽ truyền bá giáo lý Cao Đài ra khắp năm châu để cứu rỗi nhân loại và tạo sự hòa đồng bác ái cho cả nhơn loại.

Tổ chức Ban Thế Đạo Hải Ngoại hiện tại chính là Ban Thế Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh ở hải ngoại mà Đức Chí Tôn đã mở Đạo vào năm 1926. Ban Thế Đạo Hải Ngoại là tổ chức Hiệp Thiên Đài duy nhất còn tồn tại tại cõi hữu hình này hoạt động và tuân theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền (và các luật Đạo).

Ban Quản Nhiệm Hải ngoại của Ban Thế Đạo khẳng định tuyệt đối trung thành với Tòa Thánh Tây Ninh và tự nguyện phục tùng Hội Thánh khi Hội Thánh được tái lập quyền theo đúng Tân Luật và Pháp Chánh Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Một khi phục tùng Hội Thánh thì phẩm tước và chức vụ của Chức Sắc Ban Thế Đạo (dù còn sống hay đã quy vị) cũng phải tùy thuộc vào quyết định của Hội Thánh và Chức Sắc Ban Thế Đạo phải tuân phục những Quyết Định này.

Lập trường của Ban Thế Đạo Hải Ngoại là sẵn sàng hợp tác với các Tôn Giáo bạn trong vai trò phổ độ chúng sanh thể hiện tình yêu thương, công bình và bác ái của Đức Chí Tôn đối với toàn thể Nhơn loại.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại với rộng tầm tay đến với các chức sắc Ban Thế Đạo: thành tâm kêu gọi và thỉnh mời các vị chức sắc trong Ban Thế Đạo “**Nhập Cuộc**” để chúng ta cùng nhau phụ giúp phát triển nền Đại Đạo. Các vị Hiền Tài này tùy khả năng có thể hoạt động trong các cơ quan khác nhau của Ban Thế Đạo Hải Ngoại như: Cơ Quan Khảo Cứu Vụ (Viện Nghiên Cứu Tôn Giáo, Viện Phát Triển, Viện Đạo Sử, etc.), Cơ Quan Truyền Giáo, Viện Đại Học, Hàn Lâm Viện, v.v.v... để nghiên cứu, khảo cứu về các ngành, các tôn giáo, xã hội, phong tục, canh nông, văn hóa nghệ thuật, y học, kỹ nghệ, phong thủy, ..v.v..., viết bài về giáo lý, phiên dịch tài liệu sang ngoại ngữ, triết lý thần học của Cao Đài và các tôn giáo khác.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại thiết tha kêu gọi tất cả các vị chức sắc, chức việc và tín đồ Cao Đài, như là quý vị Hiền Tài và Nhân Sĩ Cao Đài tại Hải-ngoại hãy cùng nhau vì Thầy vì Đạo thể hiện tình đoàn kết, yêu thương, hợp tác chắc chắn với nhau trong nhiệm vụ hành đạo và truyền Đạo tại Hải ngoại.

*Đức Chí Tôn: Thầy dặn các con **nếu kẻ không tu, làm đủ phận người, công bình, chánh trực, khi hồn xuất ra khỏi xác thì cứ theo đấng cấp gần trên mà luân hồi lại nữa thì biết chừng nào đặng hội hiệp cùng Thầy? Nên Thầy cho một quyền rộng rãi cho cả Nhơn loại Càn Khôn Thế Giới, nếu biết ngộ kiếp một đời tu, thì đủ trở về cùng Thầy đặng; mà... hại thay!... mắt Thầy chưa đặng hữu hạnh hoan lạc, thấy đặng kẻ ấy.***

Vậy Thầy dặn: Đạo là nơi các con nên quý trọng đó vậy. [TNHT – 19-12-1926]

Cơ chuyển thế khó khăn lắm nổi

*Mượn Thánh ân xây đổi cơ Trời
Thuận nơn tâm ắt thuận trời
Câu Kinh Vô tự độ người thiện duyên,*

Chúng ta tiếp tục cầu xin Đức Chí Tôn, Đức Diêu Trì Kim Mẫu, Đức Lý Giáo Tông, Đức Hộ Pháp và các Đấng Thiêng Liêng ban Hồng Ân, hướng dẫn các vị chức sắc trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại “**Nhập Cuộc**” làm tròn nhiệm vụ mà các **Đấng Thiêng Liêng đã giao phó**.

Và sau cùng, xin được mượn 2 bài “Thánh Thi”(1927) sau đây để kết thúc phần “Thay Lời Kết”:

*Nên trò đạo đức dễ gì đâu
Vui chẳng vui, sầu chẳng dảm sầu
Cái khổ của đời mình ước vọng
Cái chê của chúng lại nài cầu*

Và:

*Rừng thiền nhật thúc tiếng chuông trưa,
Phước gặp về Ta buổi đã vừa.
Nẻo hạnh lâu soi gương nguyệt thắm,
Sân ngô rặng vẽ cảnh thu đưa.
Mai tàn tuyết xủ đời thay đổi,
Dữ tận hiền thặng khách lọc lừa.
Mùi Đạo gắng giới lòng thiện niệm,
Duyên mai tìm lại phẩm ngôi xưa.*

VIII. Tài Liệu Tham Khảo

1. Một số tài liệu tham khảo được trích từ nhiều nguồn viết trên “internet” mà tác giả không được rõ. Mong các vị tác giả khi đọc bài viết này xin vui lòng liên lạc để NTB trực tiếp thành tâm cảm tạ. Xin chân thành cảm ơn các vị học giả này.
2. Thánh Ngôn Hiệp Tuyển, Quyển I &II, Ấn Bản Năm Nhâm Tý (1972).
3. Tân Luật (1972), Pháp Chánh Truyền), Đạo Luật, Kinh Thiên Đạo và Thế Đạo.
4. Hiến Pháp Hiệp Thiên Đài (1932).
5. Luật Pháp Cao Đài, 2009-2012 Kết Tập Luật Đạo.

6. Luật Pháp Cao Đài (2012).
7. Qui Điều và Nội Luật Ban Thế Đạo (1969).
8. Đồi Đạo Song Tu, Thanh Tâm Đoàn Kim Sơn.
9. Đại Đạo Bí Sử, Soạn Giả Hiền Tài Trần Văn Rạng (1971).
10. Cao Đài Tự Điển của Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng bút hiệu Đức Nguyên.
11. Huyền Diệu Cơ Bút, Nguyên Thủy.
12. Thế Pháp và Bí Pháp, Từ Chơn.
13. Lời Thuyết Đạo Đức Hộ Pháp “Ý Nghĩa Sử Hình Thành Các Cơ Quan Trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ”.
14. Đại Đạo Sử Cương, Q. I, II, III & IV, HT Trần Văn Rạng.
15. Sưu Tập Đạo Sử Văn Thư, Q 1, II & III, (Thánh Giáo, Thánh Linh, Thánh Huân (2015).
16. “Tìm Hiểu Đạo Cao Đài Qua Kiến Trúc TTTN”, tác giả Tùng Thiên - Từ Bạch Hạc (2005).
17. Huân Từ Cửa Đức Chí Tôn Thánh Giáo Sưu Tập (1965-1985).
18. Tứ Thư trọn bộ (Dịch giả: Đoàn Trung Còn), Đạo Đức Kinh (Dịch giả: Nguyễn Hiến Lê), Phật Học Tinh Hoa (Nguyễn Duy Cần). Và một số bài viết nguồn trên internet.
19. Chơn Pháp Cao Đài, Đoàn Kim Sơn, 2016.
20. Xem Không Học Đẳng của Phan Bội Châu, quyển II, trang 772: Thế Giới Đại Đồng.
21. Tạp chí Vạn Hạnh số 3 năm 1965 của Phật GiáoVN .
22. “Tôn Giáo Đối Với nền Văn Minh Của Thời Đại”, bài thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp tại Đền Thánh Tây Ninh đêm 29 tháng 9, năm Nhâm Thìn (1952), Lời Thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp Q.5/31.
23. “Đạo và Đạo Tại Tâm – Hữu Hình và Vô Vi Huyền Diệu Hiện Tượng Hiệp Thiên Đài”, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại- Tòa Thánh Tây Ninh (2017).

24. “Văn Hoá Thiên Đàng, Hòa Bình Thế Giới, Phục Hồi Ánh Sáng (HWPL) và Cao Đài Đại Đạo”, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2017).

25. “Đạo Tâm - Tịch Đạo - Chọn Pháp Đạo Tâm”, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2017).

26. “Thành Lập Hội Đồng Bảo Quân – Thập Nhị Bảo Quân”, QS TS Nguyễn Thanh Bình, Ban Thế Đạo Hải Ngoại, Tòa Thánh Tây Ninh).

Midland, Michigan ngày 7 tháng 1, 2019

Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình

Ban Thế Đạo Hải Ngoại

Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh